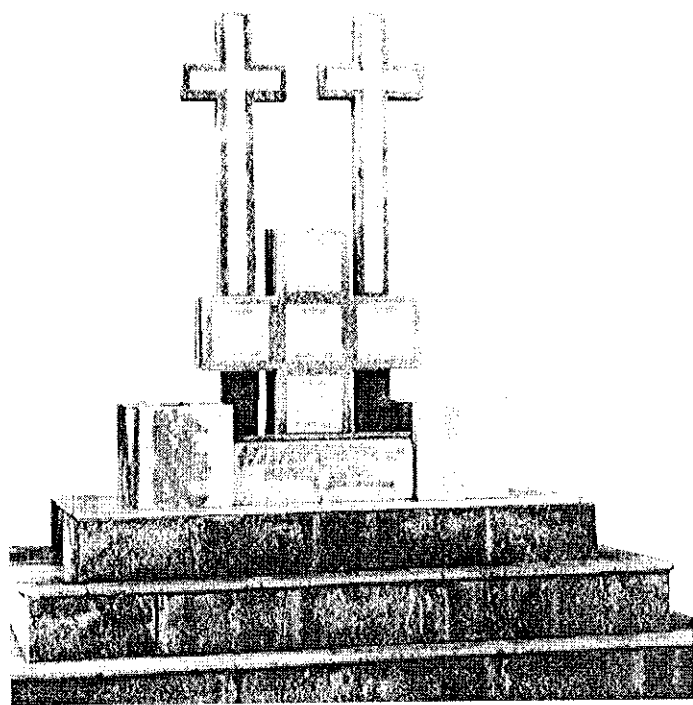
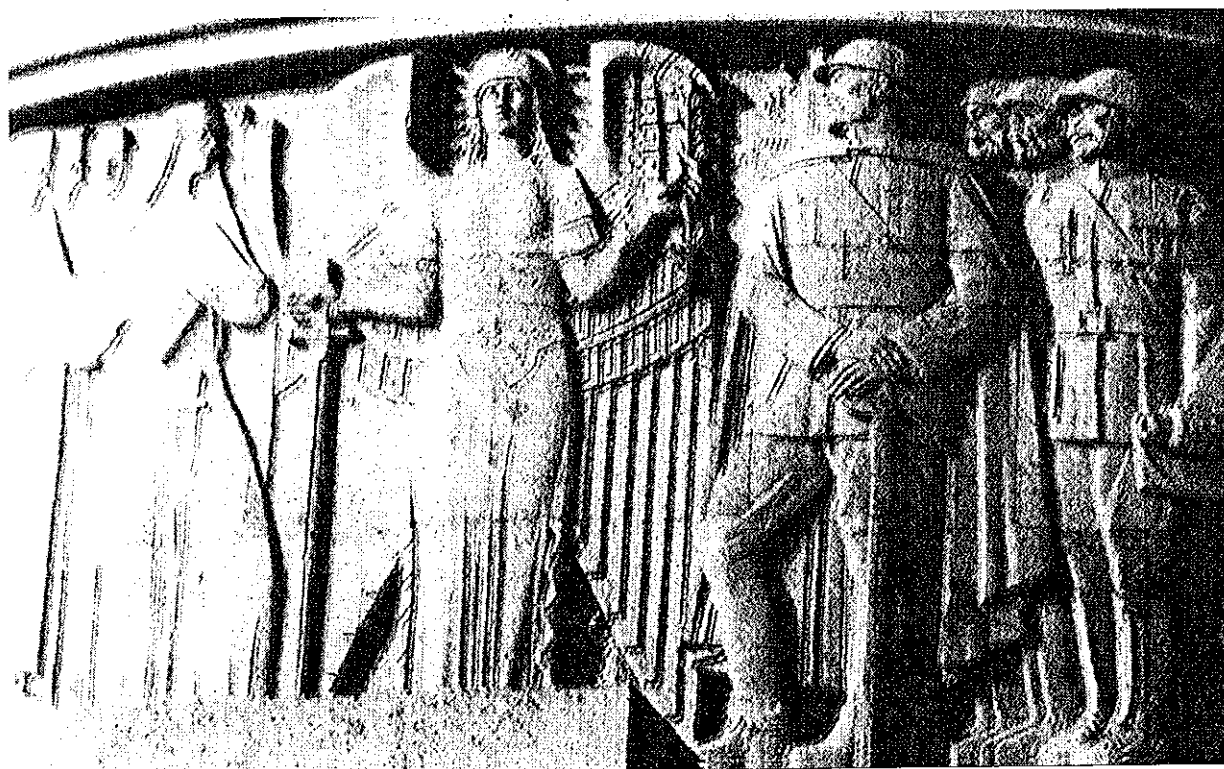

Prima statuie din țară, ridicată de locuitorii Mărășeștiului în memoria marelui domnitor **Al. I. Cuza**

Troița Eroilor după proiectul profesorului Valerian Simion, amplasată în fața Clubului Elevilor

Arhanghelul Mihail, din metopa în basorelief, care înconjoară cupola Mausoleului ales ca stemă a orașului Mărășești, în ședința extraordinară a Parlamentului Țării din 17 august 1920

**ARHANGHELUL MIHAIL
PATRONUL SPIRITUAL AL ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI**

CUPRINS:

MĂRĂȘEȘTI sau ISTORIA LA EA ACASĂ.....	1
CUVINTE DESPRE MĂRĂȘEȘTI	2
Un gând pios despre veteranii Mărășeștiului	3
Nu trebuie să uităm niciodată	4
Clipa de acum devine peste o altă clipă – Istorie.....	5
COMITETUL	
<u>SAU FORȚA CARE SE NAȘTE DIN DRAGOSTE FAȚĂ DE COMUNITATE ȘI DIN</u>	
<u>GRIJA FAȚĂ DE OAMENI</u>	6
ÎNCEPUTURILE	7
ATESTARE DOCUMENTARĂ	8
ETIMOLOGIE	9
Perioada anilor 1500 – 1899	10
Perioada anilor 1900 – 1920	14
Perioada anilor 1921 – 1989	20
De la Revoluție până la data editării Cărții de Aur	25
MĂRĂȘEȘTIUL ÎN MEMORIA LUMII	28
File de calendar istoric: <u>6-22 AUGUST 1920</u>	30
MAUSOLEUL	31
VETERANII	34
I. SOLDAȚI - din Reg. 10 Dorobanți căzuți în Războiul de Neatârnavă (1877 - 1878).....	35
II. SOLDAȚI - căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial (1916-1918).....	36
III. SOLDAȚI - căzuți în luptă în Al Doilea Război Mondial (1941-1945).....	37
IV. VETERANI DE RĂZBOI - care au luptat în ambele războaie și au murit acasă	39
V. VĂDUVELE VETERANILOR DE RĂZBOI - rămase în viață după soțul decedat	50
VI. SOȚIILE VETERANILOR - care conviețuiesc cu soțul lor și în prezent.....	52
VII. VETERANI DE RĂZBOI - în viață, la data terminării acestei lucrări	53
NEGROPONTES	59
MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI - „MONUMENTUL II JOFFRE”	60
Istoric privind datele premergătoare decorării Mărășeștiului	64
REMEMBER	69
Eroii francezi și români cinstiți de ambasadorul Franței	70
OAMENI CE-AU CONDUS DESTINELE URBEI	71
VIAȚA CULTURALĂ	71
EVENIMENTE ISTORICE, CULTURAL-ARTISTICE, SOCIALE	76
<u>PE AICI AU TRECUT:</u>	81
OAMENI, DESTINE, PERSONALITĂȚI CARE S-AU NĂSCUT, CARE AU TRECUT SAU CARE	
SI-AU PUS AMPRENTA ÎN VIAȚA URBEI	81
COLOFON	84

MĂRĂȘEȘTI

sau

ISTORIA LA EA ACASĂ

Va fi AICI, la Mărășești, o permanentă și sfântă sărbătoare a Neamului Românesc. Aici, pentru că nu ne lasă Istoria în pace, istoria acestor locuri încărcată de fapte înălțătoare, de eroism dar și de demnitate umană, de dragoste față de această țară greu încercată din cele mai vechi timpuri și față de valorile născute de pământul românesc, pământ binecuvântat de Dumnezeu.

Iată de ce era nevoie și de această lucrare: pentru a nu uita niciodată nimic, pentru a menține trează candela ce-a fost aprinsă de părinții și strămoșii noștri, pentru că cei care se vor naște și cei care vor trece prin orașul nostru să-și aducă mereu aminte cu cinstire și recunoștință de înaintașii noștri și, în primul rând, să nu uităm că pe aceste câmpuri de luptă memorabilă s-a semănat sămânță de pace. Testament politic semnat de irepetabilii Eroi ai Neamului Românesc, ce ne învață că PACEA este cel mai minunat dar dat de Dumnezeu oamenilor și care reprezintă cea mai înaltă menire a omului spre trăinicia Vieții și a neprețuitelor valori create cu atâta trudă de-a lungul veacurilor.

Această CARTE DE AUR A ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI, având ca inițiatori pe Veteranii noștri, naște o nouă pagină de istorie care va deveni istorie în timp. Rămână, deci, memorabilă această zi, ea însăși zi de aur în recunoștința noastră, un nou început pentru urbea noastră, cu noi pagini, în care se vor înscrie rezultatele muncii noastre și cuvintele de bun augur ale oaspeților noștri ce vor trece prin Mărășești.

Și fie această CARTE DE AUR, carte de învățătură ZILEI DE MÂINE, unde să ne spălăm sufletul, să ne limpezim conștiința, să ne întărim iubirea, să ne trezim credința și să ne vindecăm Speranța, pentru a deveni mai buni, mai îngăduitori unul față de altul, ca împreună să ridicăm orașul Mărășești pe culmile de cinstire și progres ce le merită cu prisosință !

Astăzi,
21 iunie 2004
EMILIAN BRAȘOV
Primarul Orașului Mărășești

CUVINTE DESPRE MĂRĂȘEȘTI

Când este vorba de a stabili vechimea unei așezări, atestarea documentară nu reflectă nicidecum adevărul istoric. Ea nu este altceva decât un reper, un punct de plecare și care ne dă siguranță prin sursele istorice scrise și autentificate. Nu ne putem însă mulțumi cu atât pentru că este în firea omenească să ne căutăm rădăcinile cât mai adânc cu putință. De aceea descoperirile arheologice vin cu noi „atestări” care devin, cu sau fără acordul istoricilor, elemente de rezistență la temelia tot mai adâncă a existenței umane.

Iată de ce, spre lămurirea tuturor celor ce vor trece pe la noi și vor deschide această CARTE DE AUR, înainte de a-și lăsa gândurile și numele în paginile ei, vor afla câteva din nașterile acestor locuri binecuvântate a rămâne în Marea Carte de Istorie a Neamului, acea Lecție de Istorie ce trebuie învățată permanent. Pentru a nu ne pierde în anonim, spre a ne cunoaște rădăcinile în toată complexitatea existenței strămoșilor noștri, pentru un prezent trăit cu demnitate și un zbor spre un viitor cât mai trainic.

Și iată de ce se poate spune că Mărășeștiul are o soartă cu totul specială. Acel sat necunoscut până la 1917 avea să treacă brusc în cele mai ilustre cronici. Avea să cunoască gloria și să i se deschidă paginile unei cărți cu adevărat de aur, fără însă a-i fi de prea mare folos, fără să devină și să îndeplinească rolul misionar de propovăduitor a Păcii, pe care îl merita cu prisosință. Celebrele cuvinte ale lui Eremia Grigorescu „NICI PE AICI NU SE TRECE” au devenit în timp o realitate șocantă, ca și cum, inexplicabil, îngăduința unei expresii sfinte se transformă, pe nevăzute, într-o permanență cu destin nefericit, într-un zbor cu aripi frânte de indiferență și alunecare în uitare și anonim. Martiri și Eroi, cu moartea pre moarte călcând, născători de pilde ce-ar fi trebuit să rămână modele și învățături de credință și înțelepciune au însuflețit pentru eternitate cu sângele și dragostea lor, LOCUL DE CASĂ, cu acel cântec înalt rămas în trupul Osuarului și care avea să primească numele suprem de MAUSOLEUL NEAMULUI. Elogiile aduse de presa vremii, decernarea „Crucii de Război Franceze”, pelerinajul a milioane de frunți plecate prin fața Bisericii Neamului ca și marile sărbători anuale din zilele comemorative, și peste toate, recunoașterea Mărășeștiului ca ORAȘ-EROU, ar fi trebuit să se înmulțească într-o mare de motive, să îmbogățească imboldul urmașilor de a da alt sens expresiei marelui general: DA, PE AICI SE TRECE mereu cu toți cei plini de recunoștință, de dragoste și gânduri curate, cu cei care știu, prețuiesc și sunt plini de râvnă întru ridicarea Mărășeștiului pe scara valorilor universale.

Constantin Ghiniță
Redactor responsabil de carte

Un gând pios despre veteranii Mărășeștiului

La 29 aprilie 1902, armata română consemnează existența unui document cu valoare istorică. Înaltul Decret Regal prin care Majestatea Sa, Regele Carol I, atribuie foștilor luptători participanți la Războiul de Independență Națională, calitatea de VETERAN DE RĂZBOI. A fost prima lege care oficializa acest drept moral și care a unit pe toți veteranii de toate gradele.

După cum se știe, în 1991, președintele României de atunci, Ion Iliescu, a adus completări la această lege, fiind declarați veterani toți cei care au luptat în Primul și Al Doilea Război Mondial și au fost recunoscute văduvele de război și văduvele de veteran de război. Lege care a fost benefică și pentru noi cei din Mărășești și satele componente.

Se făcea astfel o reparație morală, pentru că noi, veteranii de astăzi și ostașii de atunci am răspuns la chemarea țării, lăsând acasă părinți, frați, surori, soție, copii, plugul în brazdă, strungul sau catedra și ne-am oferit de bunăvoie să apărăm ființa națională și glia străbun. Unii dintre noi au parcurs mii de kilometri, au învins anotimpurile târâș, pe coate, pe genunchi, călare, pe jos, în căruțe, în avioane sau pe nave de război – DAR – și-au făcut **datoria** față de țară fără șovăire. Unii au rămas pe câmpurile de luptă, alții, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-au întors acasă.

În 1991, Mărășeștiul înregistra peste 150 veterani de război, din Primul și Al Doilea Război Mondial, 9 văduve de război și cca. 180 văduve de veteran de război. Vitregia vremurilor, bolile, grijiile, rănilor de pe front și vârsta înaintată au făcut ca la 1 iunie 2004 să mai rămână în viață în jur de 38 veterani și 18 văduve de veteran de război.

Mulți alții însă din Mărășești și satele arondate au căzut la datorie pe câmpurile înghețate ale Rusiei, prin Ungaria sau Cehoslovacia.

Tuturor acestora, tuturor celor care și-au dat viața și care se odihnesc în pământul scump al patriei și ne veghează prezentul și viitorul, le aducem permanent Recunoștința noastră nemărginită.

Cultul Eroilor a fost, este și va trebui să fie datoria sfântă a fiecărui cetățean al țării în procesul de educație a tineretului, care are obligația să știe că integritatea teritorială a țării și suveranitatea națională a statului român nu pot fi niciodată și în nici o împrejurare subiect de negociere.

De aceea, noi, veteranii din Mărășești, puținii care mai suntem în viață, precum și cei care și-au jertfit viața la datorie, am dovedit prin faptele noastre că suntem urmașii Eroilor deveniți legendă ce au zdrobit în 1917 cea mai puternică armată din lume. Ei bine, noi am înțeles că avem la rândul nostru datoria sacră să păstrăm memoria acestei victorii de la 1917 fără de care nu ar fi fost posibilă Marea Adunare Națională de la 1 Decembrie 1918 de la Alba-Iulia, când s-a împlinit visul de veacuri al tuturor românilor de a se crea România Mare.

Ne plecăm capetele și genunchii și sufletul în fața veteranilor care au căzut la datorie și ne rugăm bunului Dumnezeu să-i odihnească în pace, iar pentru cei încă în viață să se îndure cu sănătate și pace.

Președintele subfilialei A.N.V.R.
Mărășești
Inginer Popa Ion

Nu trebuie să uităm niciodată ...

Pentru un oraș de condiția Mărășeștiului o astfel de lucrare ca cea de față, era mai mult decât necesară. Este, zicem noi „bătrâni”, obligatorie. Orice localitate ar trebui să dețină Cartea ei de Istorie, pe care timpurile au denumit-o Carte de Aur, ca în ea să se regăsească înscrise Trecutul și să se scrie de permanență Presentul. Cu tot ceea ce s-a întâmplat și cu ceea ce se întâmplă, bine sau rău. Ca cei ce trec ocazional, rude și prieteni plecați în alte zări, invitați sau oaspeți de onoare să se aplece deasupra ei, pentru a cunoaște istoria locului și să consemneze câteva rânduri de suflet pentru oamenii locului.

Când vorbim însă de orașul nostru lucrurile se schimbă. Are o istorie cu totul aparte, cu evenimente ce merită să rămână nu numai în memoria concetățenilor mei, ci și ale neamului întreg sau ale celor care vin de afară să ne cunoască. Și trebuie să cunoască ceea ce este adevărat și demn de dus mai departe. Ca o pildă, ca o lecție, ca un îndemn spre cele bune, frumoase și trăitoare de pace.

Nu trebuie să-i uităm niciodată pe cei care și-au jertfit viața pentru țară și pentru ca noi, cei de astăzi, să trăim în liniște și pace. Cinstirea și recunoștința față de eroii și veteranii noștri este ca și bucuria pe care o simți la nașterea unui copil.

Generația de astăzi și generațiile de mâine au nevoie de modele adevărate de Bărbați puternici pentru ca înălțarea lor să fie verticală și demnă.

Prin filele acestei Cărți de Aur este recunoscut meritul pe care localitatea noastră îl are în aportul adus în bătăliile pentru Independență din 1877-1878, în întregirea neamului prin Marea Unire, în victoria din 1917 ca și în cel De-al Doilea Război Mondial. Jertfele celor ce au căzut la datorie s-a văzut că nu a fost zadarnic. Și tot prin filele acestei cărți, noi, veteranii cinstim memoria tuturor Eroilor și aducem recunoștință faptelor lor de arme.

În același timp, noi, ca ultimi reprezentanți ai unei generații cu adevărat de sacrificiu, vă îndemnăm să înscrieți în această Carte de Aur și faptele voastre de astăzi și de mâine, fără a uita de unde vă trageți și ce înseamnă pământul sfânt al României.

Aveți multe de făcut, deci fie ca zilele voastre și tot ce veți face spre ridicarea morală și materială a Mărășeștiului – Erou să fie trecut aici și să nu se uite niciodată!

Așa să fie!

Poponete Năstase
Președinte U.V.R.U.V. Mărășești
Și Col. (r) Durnescu Ion

Clipa de acum devine peste o altă clipă – Istorie

Despre eroismul poporului român, în toată istoria sa zbuciumată, s-a scris și s-a vorbit mult. Din păcate, nu întotdeauna simțit și trăit, nu încercând să se realizeze impactul emoțional și aerul de sărbătoare sfântă, ci totul petrecându-se festiv și, de ce nu, chiar din obligație. Depuneri de coroane, alocuțiuni compuse la rezezeală de consilieri unși cu toate alifiile, marșuri intonate de fanfara militară, veterani recitând poezii patriotice și oficiali cu tricolor și microfon făcându-și datoria în felul lor. Nimic însă care să trezească conștiințele, care să producă extrasistole trăitoare ca atunci când, în zile de secetă, pui o căldare de apă la rădăcina unui pom. Pentru că fără rădăcini nimic nu mai are stabilitate, iar fără istorie un popor dispare din Istorie sau este înghițit de celelalte popoare, adică nu mai are sevă și identitate. Mărășeștiul a dat dovada măreției sale și a rămas în cronică drept pildă de eroism și de patriotism real, nu proiectat pentru interese anume.

Dacă acum însă trăim în pace, asta nu înseamnă că istoria a încetat să se scrie. Ea este parte integrantă din viața noastră și, mai ales, din faptele noastre. Clipa de acum devine peste clipa care urmează – Istorie. Trebuie doar ca să scriem această istorie trainic, să prindă alte rădăcini din care generațiile de mâine să-și tragă seva.

Acest rol vrea să și-l ia această Carte de Aur a orașului Mărășești, carte în care se vor reflecta atât trecutul glorios al acestui loc, cât și istoria scrisă de noi, generațiile de astăzi și de mâine. Ca cei ce vor trece prin Mărășești, să-l cunoască și să-și lase gândurile și sufletul în paginile ei.

Și, la fel ca și Comitetul de la 1900 să ne găsim și noi într-un comitet de forță care să facem noi și bune, comitet format dintr-o echipă de oameni dispuși să pună umărul, inima și punga, pentru ca și orașul nostru să-și câștige prestigiul de odinioară și să intre în rândul lumii. Un oraș civilizată, curat și prosper.

În numele Comitetului de Sprijin și Inițiativă
al orașului Mărășești,
inginer Constantin Vlase, președinte

COMITETUL

SAU FORTA CARE SE NAȘTE DIN DRAGOSTE FAȚĂ DE COMUNITATE ȘI DIN GRIJA FAȚĂ DE OAMENI

MOTO:

„Mă mir că sunt atâția oameni
care nu înțeleg câtă frumusețe
sublimă cuprinde Jertfirea de sine,
Jertfirea făcută de bunăvoie”

Sublocotenent Ilie Grămadă

1900

La Mărășești se înființează COMITETUL, format din 38 de cetățeni în frunte cu Niță Vasiliu, primarul comunei și Vasile Măgdălinoiu. Era cea mai măreață încercare de a transforma în viață visul comunității și anume de a finaliza măsurile începute de Vodă Cuza privind emanciparea țărânimii. Va fi o perioadă de extraordinare realizări prin construirea multor obiective social-culturale. De aceea și merită a începe lucrarea de față cu dedicația lăsată de Niță Vasiliu pe prima pagină a cărții „Domnia marelui domnitor român” având ca autor pe Manu Savel, publicată la Bacău în anul 1914, carte ce se păstrează în biblioteca profesorului Teodoru Ovidiu din Iași, fiu al orașului Mărășești. Dedicția este datată la 20 Iulie 1915.

„Fac cadou această carte iubitului meu prieten Vasile Măgdălinoiu, care împreună cu noi și alți 38 de țărani din Mărășești, județul Putna au format un Comitet și au desfășurat stăruință morală și materială la îndeplinirea următoarelor îmbunătățiri în comuna Mărășești, pentru aducerea în mică parte la îndeplinire a proclamației și dorinței exprimată de nemuritorul și în veci neuitatul fostul mare Domn Român Al. Ioan Cuza, dată în ziua de 14 August 1864, prin Decretul Domnesc nr.1015 semnată și de nemuritorul Mihail Kogălniceanu și alți trei mari patrioți. S-au înființat: Banca populară „Sporul muncii”, care funcționează; spitalul pus în funcție la 19 octombrie 1905 cu 24 de paturi; Piața comunală; Abatorul; Monumentul, bazinul și puțul cu pompă al împrăștiatelor din 1864; localul școlii și primăriei; cimitirul; pietruirea tuturor străzilor comunei Mărășești, în mare parte cu trotuar de bolovani pe ambele părți; plantarea cimitirului și aproape toate străzile comunei Mărășești cu copaci de esență: salcâm, frasin, arțari și tei; Monumentul celui mai mare fost Domn Român Al. Ioan Cuza și altele¹. Rog ne bunul meu prieten a păstra această carte între cele mai scumpe odoare ale casei sale cetind-o de mai multe ori și a o lăsa moștenire cui va crede din ai săi”.

Extras din cartea „MĂRĂȘEȘTI” a profesorului
OVIDIU TEODORU apărută în 1973 (pag. 30-31)

¹ La acea vreme mai existau sau erau în curs de înființare: 2 mori cu 6 lucrători, 2 brutării, 23 comercianți, 2 frizerii, 2 cizmării, 1 atelier mecanic, 10 fierării, 1 fabrică de cărămidă, tuburi, țiglă, prefabricate din ciment unde lucrau între 1500-2000 muncitori, 1 balastieră cu 80-100 lucrători, o altă bancă populară „Talpa Țării”, 1 serviciu de pompieri (iluminat și incendii), 2 bălciuri anuale, 2 Gări C.F.R., dintre care una de stat considerată cea mai importantă din țară și alta de interes privat a Societății Anonime „VRANCEA”, 1 oficiu Telegrafic Poștal și Administrația Plasei Mărășești.

ÎNCEPUTURILE

- Săpăturile arheologice scot la iveală urme materiale ce duc până la Neolitic, argumente suficiente dându-ne Cultura Cucuteni. Spre sfârșit are loc prima mare trecere a triburilor indo-europene prin vadul carpato-danubian;
- Epoca Fierului instaurată prin venirea cimerienilor este regăsită în zona Pădureni;
- Urmează o intensă prezență umană în Epoca Bronzului (mil. I): în S-E (Moldova de Sud) apar Roxolanii, populație de neam irakian;
- Sec. I – III: cultură geto-dacă cu influențe grecești;
- În sec. II – III e.n., regiunea cunoaște o puternică dezvoltare, fiind locuită de dacii liberi care împreună cu Carpii asimilează numeroase grupuri de populații, contribuind astfel la etnogeneza poporului român;
- 375 – 400: în răsăritul și sudul Daciei apar vizigoții și ostrogoții;
- Săpăturile de la Pădureni (necropolă carpică) scot la iveală o bogăție de date din această perioadă: urme de incinerare (morminte), pandantiv de argint, șirag de mărgelă din calcedon, oglindă carpică de metal;
- O altă principală necropolă (sec. III – IV e.n.): Călimăneștiul;
- Mare tezaur alcătuit din piese (monede de aur) este descoperit la Mărășești, cu emisiunile regilor Filip al II-lea, Alexandru cel Mare și Lysimach;
- Încă înainte de 1359, pe tot teritoriul Vrancei existau organizațiuni politico-administrative;
- Sec. XIII: Episcopia Cumanilor;
- Sec. XIV – XV: Episcopia Milcoviei;
- Secolele IV – X (trecerea la feudalism) zona cunoaște o dezvoltare rapidă și continuă. Se observă continuitatea civilizației daco-romane. Ocupațiile de bază sunt constituite din cultura plantelor, creșterea animalelor și păstoritul. Începând din sec. XV sunt recunoscute și preocupările viticole iar din sec. XVII ne parvin date despre dezvoltarea meșteșugurilor și comerțului.
- Existau cândva pe aceste locuri păduri întinse de stejar, primele așezări umane fiind localizate chiar în pădure iar locuitorii fiind cunoscuți sub numele de „pădureni” - de aici și numele satului component de astăzi Pădureni.

*

ATESTARE DOCUMENTARĂ

A.

- I. **1407** – Act eliberat de Alexandru cel Bun în vederea reglementării exportului și importului;
- II. **1460** – Document prin care Ștefan cel Mare atesta că Bacăul este centru de vamă.
(Până la 1475 Vrancea, deci și localitatea Mărășești, aparținea de Tara Românească. Hotarul se întindea până în apropiere de Bacău).
– După 1482, în urma luptelor duse de Ștefan cel Mare cu Domnul Țării Românești, ținutul se extinde și hotarul se fixează la Milcov.

B.

- III. **1431, 2 Iulie** – Document provenind din cancelaria domnitorului Alexandru cel Bun în care apare numele de Vrancea; este vorba despre o scrisoare în limba latină prin care voievodul Transilvaniei îl anunța pe judele Brașovului că Alexandru cel Bun, domnitorul Moldovei, a concentrat trupe spre Putna. Știrea a fost localizată la câțiva locuitori din Transilvania ce „au ieșit pe drumul Vrancei” („per viam Varancha”). Că este așa o demonstrează și actul emis în 1432 prin care domnitorul dăruia unui anume Batin „sate la Putna”.
- IV. **1455, 20 August** – Document semnat la această dată de către Petru Aron prin care întărea boierului Trifu Borzescu cumpărarea satelor Boțești în Câmpul lui Dragoș, Ștefănești și jumătate din Mărișești.

C.

- V. **1641,4 Aprilie** – Primul document luat ca punct de plecare, prin siguranța lui: act ce provine din cancelaria domnitorului Vasile Lupu, semnat de acesta, care întărea lui Lupașcu Armaș partea sa din moșia Mărășești, ținutul Putna pe Siret (acest loc se menționa ca nod important de cale de comunicație între Moldova și Tara Românească).

*

ETIMOLOGIE

1. Numele localității

De-a lungul anilor, în desele încercări de a se realiza monografia Mărășeștiului, se găsește și cea din anul 1957 din care aflăm:

Povestesc bătrânii că pe timpul boierului Iorgu Catargiu, care își avea palatul pe locul unde se află astăzi Parcul Public și unde se găsește palatul în ruină, proprietate Negropontes, în apropiere de locul numit Siliștea, se aflau niște așezări omenești. Revărsările de apă peste măsură, din pricina ploilor neobișnuite, inundă Siliștea pe drumul care ducea de la Drumul Sării la Tg. Ocna și Brăila, inundații care îi obligă pe localnici să se mute pe moșia boierului Catargiu, pe cele două drumuri principale dintre care unul făcea legătura între București și Iași (cam pe unde este astăzi str. Cuza Vodă). Pe acest drum trecea diligenta lui Cuza Vodă și unde de multe ori făcea popas la boierul Catargiu și de la care i-a rămas numele străzii.

Țăranii erau conduși de un anume Mărășescu, de unde se pare că vine și numele localității Mărășești.

2. Numele de familie

Se spune că pe timpul boierului Catargiu, cel care conducea podul umblător a luat numele de Podaru, îngrijitorul de cai, Herghelegiu, urmând apoi cei care practicau diferite meserii și servicii: Bucătaru, Dogaru, Feraru, Vânătoru, Servitoru, Sufragiu, Pușcașu, Croitoru, Vizitiu etc.

Porecle care, în timp, au devenit de sine stătătoare.

*

Perioada anilor 1500 – 1899

1500 – 1799

- 1526 Satul Mărășești cade sub incidența staroștilor care aveau puteri nelimitate peste ținutul Putna. Amintim câțiva dintre ei: Miron Costin, Ion Neculce, Manole Ruset, Costache Purice, paharnicul Constantin Sion. Cel dintâi staroste citat de cronici a fost STAN, la 1526.
- 1761-1774 Între acești ani existau în Mărășești cca 57 de familii.
- 1789 Anul desfășurării, pe acest loc, a luptelor dintre ruși/austrieci pe de o parte (țara era sub ocupație ruso-austriacă) și turci pe de altă parte. Satul Mărășești (ca și alte câteva sate din jur) este ars din temelii.

1800 – 1849

- 1801 Până la 1801 satul nu cunoaște „boierescul”. În acest an, Constantin Ipsilanti face danie Vel-vistiernicului Iordache Ruset Roznovonu, ținutul în care era cuprins și Mărășeștiul, localitățile libere fiind transformate în sate de clăcași. Are loc un lung și răsunător proces la Divanul Domnesc din Iași. După 16 ani de procese țărani obțin în 1817 vechile lor drepturi.
- 1827 Moșia Mărășești aparține logofătului Iordache Catargiu, care o va arenda lui Gheorghe Ianoliu. De la Igești și Bătinești (Tifești) se trag ramurile boierești Catargiu și Sturdza.
- 1834 A fost terminată BISERICA, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, de către logofătul Costin Catargiu și soția sa Elena. Amintim preoții ce-au păstorit aici: Gh. Apostol, Constantin Andrei, Scarlat Dumitriu, Popescu, Chivu și în prezent preot paroh Ciobotaru Grigore.
- 1835 Satul număra 198 familii. Ocupația principală: agricultura și creșterea animalelor. La Pădureni se înregistrau 89 gospodării.
- 1837 Sătenii lucrează pe moșia lui Costin Catargiu, recunoscut ca un înverșunat dușman al Unirii. Moșia va fi arendată lui Ioan Pirvovici, supus austriac, prețul arenzii anuale fiind 1100 de galbeni, sumă care arată valoarea și bogăția moșiei.
- 1843, 8 Decembrie-Mărășeștiul aparține de Plasa Domnești. Aici, la această dată, s-a întemeiat Târgul Domnești și tot aici își avea palatul domnesc Dabija Vodă

1850 – 1899

- 1859, 5 Februarie Al. I. Cuza face prima călătorie de la Iași la București, călătorie întreruptă la Mărășești pentru 5 zile. Au loc sărbători obștești, cu pronunțat caracter patriotic. Vodă Cuza, bun și generos, îl iartă pe Costin Catargiu, pentru poziția sa antiunionistă, gest care îl determină să nu se mai opună după 1859 reformelor lui Cuza. În aceste zile Cuza promite țăranilor împrumutarea lor cu pământ, lucru care se va împlini însă în 1864 (pământuri numite și în prezent „In Cuza”). Țăranii vor trebui însă să plătească lui Costin Catargiu, timp de 15 ani, o despăgubire bănească usturătoare. Timp de 5 zile Cuza a fost găzduit în Palatul care mai târziu avea să fie proprietatea lui Negropones.
- 1859 Până în acest an, Islazul comunal intrase deja în tradiție. Aici pășteau turme mari de oi, și un efectiv și mai mare de taurine - 1000 de capete la o populație de 3500 de suflete.
- 1860 Cimitirul vechi, mult mai la vale de cel actual, pe dreapta drumului, aparținea lui Catargiu; Cel de astăzi în proprietatea lui Negropones, va fi cumpărat mult mai târziu.
- 1864 Cetățenii satului sunt împrumutați cu pământ din moșia lui Catargiu, cu acordul acestuia, de către ing. Calistrat Sfiderschi. Au fost împrumutați 16 clăcași și au fost dezrobiți țiganii de pe moșia boierului Catargiu. În tradiția locală Lascăr Catargiu ar fi pierdut moșia la un joc de cărți în localul unde ar fi fost ospătar Negropones, care i-ar fi strecurat pe ascuns boierului ce pierdea încontinuu suma de 1000 de galbeni vechi. Acesta recâștigându-și moșia îl va recompensa pe Negropones, lăsându-l moștenitorul moșiei sale, la care se adăuga și moșia Gruzești. Alte surse culese de la bătrâni spun că stăpânul moșiei ar fi fost lordache Catargiu, care a lăsat-o moștenire fiului său Costin.
- În acest an s-ar fi împrumutat 16 clăcași cu pământ și 4 boi, 95 clăcași cu pământ și 2 boi, 40 pălmași, 67 familiari - în total 218 familii împrumutate cu 602 fălcii loc arabil, 13 fălcii siliște, 54 fălcii alte terenuri și 61 fălcii islaz. Alte surse susțin că la 1861 moșia a fost vândută lui Ulise Negropones, de origine grec, locuitor al Galatului. Urmașul său, Gheorghe U. Negropones.
- 1869 La Mărășești se folosea plugul fără roți de numai 4 sau 2 boi, numit rărița lui Schwart.
- 1872 Găsim Mărășeștiul în Plasa Biliești. Tot în acest an ia ființă prima școală satească.
- 1872, 13 septembrie Inaugurarea liniei ferate Mărășești - Bacău
- 1875-1899 În țară existau 4 fabrici chimice, printre care și „Chimica” Mărășești.

- 1876 Comuna Făurei se unifica cu Mărășeștii și Ciușlea. Până în acest an reședința se afla la Mărășești.
- 1877-1878 Mulți cetățeni din Mărășești sunt încorporați în Regimentul 10 Dorobanți și vor lupta în Războiul de Independență. Tot acum, Anghel Saligny, născut la Focșani, construiește PODUL DE PE SIRET, pentru șosea și cale ferată (suprapus), unul dintre cele mai importante din țară.
- 1877, 6 decembrie Trecerea Majestății Sale, Țarul Alexandru II, prin gara Mărășești. Heraclie Juvoni, îngrijitorul general al moșiei Mărășești, s-a ocupat de toate cheltuielile. La ora 11:46, Țarul a coborât din tren timp de 15 minute și a vorbit mulțimii, după ce a fost întâmpinat cu pâine și sare de Prefectul de Putna.
- 1878, 8 februarie Un alt membru al familiei imperiale ruse trecea prin Mărășești oprindu-se în gară. Este vorba de Marele Duce, moștenitorul tuturor rușilor.
- 1881, 13 iunie Se dă în folosință linia ferată București-Mărășești (lucrările între 1879-1881, sub îndrumarea aceluiași Anghel Saligny). Mărășeștiul devenea astfel, Departament - nod de cale ferată cu legături spre Iași, Suceava, Galați.
- 1882 Se construiește Complexul CFR.
- 1885 Fabrica de Produse Chimice „Mărășești”, cu un capital de 630.004 lei, funcționa cu 150 muncitori români și 70 străini. Făcea parte, împreună cu Fabrica de Zahăr din cele 12 mari întreprinderi ale județului. Fabrica de Zahăr avea un capital de 5,6 milioane lei, unde lucrau 700 muncitori români și 250 străini.
- 1888 Răscoalele țărănești.
- 1894 Începând cu acest an se vorbește despre Vasile Iftimescu, absolvent al Școlii Normale din Focșani, mare și luminat patriot, considerat al doilea învățător al Vrancei care a predat și la școala sătească din Mărășești.
- 1895 Se înființează la Mărășești primul Birou Telegrafic Poștal.
- 1898 Simion Mehedinți: „Spiru Haret este putnean, legat de „Rateșul lui Haret”, un loc de popas la răscruce de drumuri, între Panciu și Mărășești.”
- 1899 La Fabrica de Produse Chimice și cea de Zahăr (considerate printre cele mai mari din țară) munceau peste 500 muncitori.
- Multe povestiri sunt culese de la Vasile Pușcașu, Gheorghe Vâlcu (înv.) și Gh. Enache. Aceștia spun că Chimica ar fi fost înființată de o societate anonimă pe acțiuni, cu societari străini și din țară - Nicolae Săveanu și Nicolae Chirculescu. Tot de la bătrâni

mai aflăm încă o știre care dă savoare istoriei locale: pe moșia lui Catargiu s-ar fi născut MILOȘ OBRENOVICI, fost rege al Serbiei. Așa se explică și faptul că actualei străzi Vasile Alecsandri i se spunea cândva strada Obrenovici. Se mai spune că multe familii țigănești ar fi fost câștigate la cărți de boierul Catargiu, aceștia fiind nevoiți să rămână definitiv legați de acest loc.

*

Perioada anilor 1900 – 1920

1900 – 1920

Începutul sec. XX Prelucrarea sfeclei de zahăr (Pavilioane) și a buștenilor la fabrica "Predeluș"; buștenii erau aduși cu plutele pe Siret din zona de munte (țapinarii de Neamț) iar din Siret pătrundeau la fabrică printr-un canal artificial, chiar în zona fostului islaz, pe o lungime de 5 km, canal numit "Siretul cel Mic 2". Fabrica de zahăr avea să fie distrusă în Primul Război Mondial iar "Predelușul" dispare după cel de-al Doilea Război Mondial; Siretul cel Mic va fi astupat după colectivizare din rațiuni "organizatorice".

1900 M. Gabrielescu cere aprobarea (și o obține) să construiască o cale ferată privată între Mărășești - Panciu;

1900 -1915 Cetățeni de frunte: Nica Radu, Stefănică Petre, Maria și Iorgu Măgdălinoiu; Vasile Vasiliu, comisar șef al Poliției; Niță Manoliu, reprezentantul conducerii Fabricii Chimica; Ion Pepescu notar, fost comerciant de vinuri.

De reținut: Iorgu Măgdălinoiu, muncitor la Stația CFR a fost participant la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie;

1901 Fabrica Chimică purta denumirea de Compania privată LOBEL UND HEIZ.

1903 Recensământ: 508 gospodării, 2328 suflete din care 1240 bărbați și 888 femei; 150 suflete flotante în campanie;

1903, 15 mai Primarul Niță Vasiliu, împreună cu Comitetul celor 38 de cetățeni, printre care Vasile Măgdălinoiu, hotărăsc să ridice o statuie-bust lui Cuza Vodă, care avea să fie prima din țară;

1904, 11 aprilie Ia ființă Spitalul "Sf. Ioan Botezătorul" cu 24 de paturi;

1904, 1 mai Mărășeștiul devine plasă. Consiliul Comunal propune ca satul Mărășești să devină comună urbană, deoarece a devenit un important centru agricol și industrial. Intenția nu se va materializa. Memorialistul Ion Cupșa, descriind ziua de 6 August 1917, vorbește în continuare de satul Mărășești;

1905 Suprafața pentru culturi: 2274 ha; păduri: 312 ha; din suprafața arabilă 1437 ha formau proprietatea lui Negropontes, care deținea: 19 mașini de semănat, 13 de secerat, 2 de cosit, 14 de treierat, una de bătut porumb, 3 de vânturat, 120 de pluguri, 106 cai, 326 boi, 164 vaci, 82 viței, 178 berbeci, 2384 oi, 213 porci. Mai avea 129 ha de vie și 12 ha de grădină de legume. Țăranii dețineau 837 ha de teren arabil.

Din "inventarul" Mărășeștiului: 2 mori cu 6 lucrători, 23 comercianți, două brutării, două frizerii, două cizmării, un atelier mecanic și 10 fierării;

Moșia lui Negropontes: 1437 ha pământ.

Are loc răscoala de pe Crucișătorul Potemkin; de pe acest crucișător sosește la Mărășești un grup de 20 de marinari revoluționari conduși de Anton Parișcurea și Anton Birozi, care s-au încadrat la fabricile din localitate unde vor lucra până în 1917. Parișcurea era electrician șef la Fabrica Chimică iar pe timpul războiului, translator pe lângă comandantul Armatei Ruse la Mărășești;

La Fabrica Chimică mai lucrau 180 de muncitori, iar la cea de Zahăr în jur de 938 muncitori.

Apar primele școli de tip urban instalate în două localuri.

1907 Cu posibilități locale se îmbunătățește Spitalul, care deservea și comunele din jur;

1907 Negropontes trece în stăpânirea comunei tot Islazul din moșia lui. Tot datorită lui și lui Niță Vasiliu, care era foarte iubit de urbe, Năstase Gheorghiu, administratorul moșiei Pîcleanu de la Pădureni face același lucru.

1908 Importanța comunei crește: fabrică de cărămidă, tuburi, țiglă și prefabricate din ciment cu 1500-2000 de lucrători, o balastieră de extras pietriș, balast și nisip cu cca 100 lucrători; la Spital se mai introduc încă 10 paturi; școală de tip urban instalată în două localuri, un abator, local de primărie modern, piață publică, toate străzile pietruite și peste jumătate din ele cu trotuare din bolovani, serviciu de incendiu și iluminat public, două bălciuri anuale, două gări (una de Stat și una privată), sediu al Administrației Plasei Mărășești;

1908 Un inimos învățător pune bazele primei Bibliotecii publice cu numele „Gen. Eremia Grigorescu”, în localul Școlii de Fete.

1908, 29 Septembrie Întreaga suflare a localității și delegați din Panciu, Adjud, Odobești, Tecuci și Bacău participă la inaugurarea statuii Domnitorului Cuza, prima de acest fel din România, opera sculptorului Th. Vidali din Ploiești. A fost așezată pe bulevardul central al orașului;

1909, 17 Mai În semn de recunoștință veșnică pentru Eroii Mărășeștiului căzuți în Războiul pentru Independență din 1877 – 1878 are loc inaugurarea Obeliscului Eroilor, lucrările fiind realizate prin subscripție publică;

1910 Directori Sc. Medie: Ilie Cristescu, Ctin Postescu, Ion

- Stoica etc.
- 1910 Șc. Elementară - învă. Ilie Cristescu, Constantin Postescu, Constantin Stoica, Gh. Vâlcu, Dinu Adamache, Ctin Racoviță;
- 1911 Se dă în folosință calea ferată Mărășești - Panciu;
- 1912 Populația localității: 4459
- 1913 Prima organizare sindicală: Fabrica de Parchete
- Tișița.
- În iunie, prima grevă a muncitorilor împotriva administratorului fabricii, Bach; copiii muncitorilor vor fi aruncați în câmp.
- 1914, 7 decembrie Manifestări împotriva războiului la Focșani unde participă și un grup din Mărășești condus de Mitică Rădulescu și Vasile Măgdălinoiu.
- 1916 Cu ocazia împrumutării pe teritoriul Mărășeștiului au luat pământ și locuitori din Vizantea, Răcoasa, Găuri, Câmpuri, Soveja; are loc formarea obștiilor.
- 1916, 29 august „În momentul când poporul român răspunde la apelul fraților săi oprimați și intră hotărâți într-un război glorios, în care găsește confirmarea realizării aspirațiilor sale naționale, rog pe Majestatea Voastră să primească pentru Sine și pentru nobila Sa Țară, urările cele mai cordiale ale Franței". (Din telegrama Președintelui Poincaré către Ferdinand).
- 1916, Octombrie Sosește în țară, Gen. Berthelot, conducătorul strălucitei Misiuni Militare Franceze „marele prieten din zile grele al Patriei și al Neamului Românesc”.
- 1916-1918 Frontul de la Mărășești se întindea de la Capra Podului Cozmești, pe linia ferată Tecuci-Mărășești, până la Gara Mărășești, trecea pe la Via lui Gorciu spre Viile Noi, Răzoare, îndreptându-se spre Muncelu. Artileria Română era camuflată pe dealurile Mărășeștiului. Marii Eroi ai Reg. 32 Mircea, toți soldații luptând numai în cămașă.
- 1916** Gen. Eremia Grigorescu avea Cartierul General într-o casă din Onești care aparținea lui Negropontes. Acolo a cunoscut-o pe Elena, fiica lui Gheorghe U. Negropontes care avea să-i devină soție. Pentru loialitate în timpul Primului Război Mondial, Negropontes, va fi decorat de Guvernul Francez cu LEGIUNEA DE ONOARE.
- 1917, 30 iunie Eremia Grigorescu preia comanda Armatei a I-a, răspunzând și de frontul de la Mărășești.
- 1917, 29 iulie-11 august MAREA OFENSIVĂ, în care a fost implicată Divizia a IX-a Română, pentru bararea drumului spre Mărășești; este

aruncat în aer podul de la Cozmești –Doaga;

1917, 30 iulie-12 august Generalul Cristescu este înlocuit cu EREMIJA GRIGORESCU, considerat principalul artizan al Victoriei de la Mărășești. PE AICI NU SE TRECE, deviză rostită de E.G. în 1916 la Oituz, marea lui unitate fiind numită Divizia de Foc, se transformă acum, ca răspuns lui Mackensen: NICI PE AICI NU SE TRECE!

1917, 24 iulie-21 august BĂTĂLIA DE LA MĂRĂȘEȘTI 6 AUGUST fiind considerată ZIUA DE FOC. Pe câmpiile de luptă ale Mărășeștilor și-au jertfit viața: 480 de ofițeri și peste 21.000 de soldați și gradați; alte surse menționează totalul de 38 000. Aici s-au confruntat forțele a 20 divizii românești și 11 divizii inamice. Pierderile inamicului au fost estimate la cca. 65-70 000 morți, răniți, dispăruți. Populația Mărășeștiului a fost evacuată peste Siret înspre Tecuci. Artileria inamicului distruge Fabrica de Zahăr; cade în luptă Regimentul căp. Ignat Grigorie (toți fiind înmormântați pe 7 August în viile lui Negropones). În 1924 osemintele Eroilor vor fi depuse în cripta de onoare a Mausoleului. Cade în luptă FETIȚA-EROU, MARIA IOAN ZAHARIA, în vârstă de 12 ani, nu departe de Pădurea Răzoare. **7 August - ORDINUL DE ZI** semnat de Eremia Grigorescu: „Prin rezistența ce ați opus cu piepturile voastre la Mărășești și Muncelu ați făcut să se întunece visurile de cucerire ușoară a părții ce ne-a mai rămas din scumpa noastră țară... Ziua de 6 August a fost scrisă de voi cu litere de aur în Cartea de vitejie a Neamului nostru, afirmând în lumea întreagă drepturile lui nebiruite”.

1917 Au căzut eroic la Mărășești căp. Berger (10 August), căp. Vernay (14 August) și Adj. Texier, care făceau parte din Misiunea Sanitară Franceză D'Harcourt, compusă din 104 medici, din care 60 chirurgi.

După 1917 în amintirea războiului din 1917 Gen. Popescu ridică „Piatra de la Movilă”.

1918 Moșia lui Negropones: 2251 ha pământ. Se expropriează moșia lui Negropones (2200 ha).

1918, 13 decembrie Ștefan Tiplica, ucenic, participant la manifestația din Piața Teatrului Național din București; manifestația va fi înăbușită în sânge.

1919, 1 iunie Mare parastas la care participă jurnalistul Mihail Negru de la ziarul "Universul"; este condus prin zonă cu șaretă de către Monferato, administratorul general al lui Negropones, primar fiind Emil Balaban, ofițer de rezervă Art. "Neamurile cu viitor sunt acele care știu să-și iubească și să-și cinstească trecutul" - fragment dintr-un discurs-apel pentru adunarea de fonduri necesar construirii

unei Capele la Mărășești.

1919, 8 Iunie Se ia inițiativa (București) de construire a
MAUSOLEULUI NEAMULUI.

1919, 8 iunie La București are loc Congresul Societății Ortodoxe Naționale al Femeilor Române. Zefira Voiculescu face propunerea de a se construi un monument-osuar care să eternizeze vitejia și sacrificiul ostașilor români căzuți la Mărășești.

Între 1919-1924 s-au strâns 4 milioane lei cu care s-au început lucrările Mausoleului intitulat simbolic INTRU SLAVA EROILOR NEAMULUI, încadrat cu 8 steme heraldice. Din lipsă de fonduri, lucrarea se va executa în etape, fiind încheiată în 1938 și a costat 5.315.000 lei. În Mausoleu odihnesc Eroi ce provin din peste 250 de mari unități.

1919, 7 noiembrie Negropontes anunță oficialitățile că va dona 20 ha de pământ ca loc pentru ridicarea Mausoleului. Actul de donație: 14 iulie 1921; va mă dona și suma de 50 000 lei, sumă enormă pentru acel timp.

1919 Ion Popa și Stefănică Petre, muncitori din Chimica, concediați pentru „propagandă sindicală”.

1920 Director la fabrica Chimică: Neuman, care a plecat în Palestina; Înaintea lui se menționează ca director: Konic.

S-a construit sediul Primăriei.

A luat ființă Școală de Fete (astăzi Nr. 1). Prima directoare: Ecaterina Serian.

Mai exista și o școală medie de băieți.

Cartierul II - agent agricol Gheorghe Tița; Aici s-au refugiat pe lanul Gârnețuș o ceată de țigani din Corbasca (Tecuci). Au fost strămutați și împrăprietăriți de primarul Vasiliu (unde se găsesc și astăzi).

Școală Nr. 2 - Dna Tița, soția agronomului Tița, cadru didactic la această școală (la început Școală de Fete); după ea a urmat Elena Peneus.

Județul Putna este împărțit în 6 regiuni agricole.

Mărășeștiul avea 11 comune în subordine.

1920, 17 august Ședința Parlamentului Țării în care se discută problema Mărășeștiului (trecerea de la comună rural la oraș) cu ocazia sosirii delegației franceze, pentru a înmâna CRUCEA DE RĂZBOI FRANCEZĂ Orașului-Erou Mărășești.

1920, 22 august Zi devenită simbol, când pe Platoul de la Răzoare Președintele Franței, Paul Dechanel, prin trimisul său special, Mareșalul Joffre, decorează Orașul-Erou Mărășești cu CRUCEA DE RĂZBOI FRANCEZĂ.

*

Generalul Eremia Grigorescu vorbind ostașilor și ofițerilor - Mărășești 1917 ♦ Général Eremia Grigorescu en parlant aux soldats et aux officiers - Mărășești 1917 ♦ The general Eremia Grigorescu speaking to the soldiers and the officers - Mărășești 1917

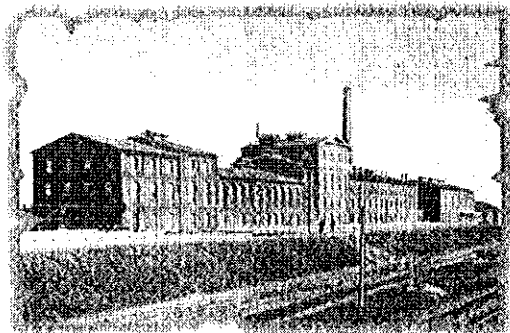
Scoala Primară din Mărășești ♦ L'Ecole Primaire de Mărășești ♦ The Primary School from Mărășești

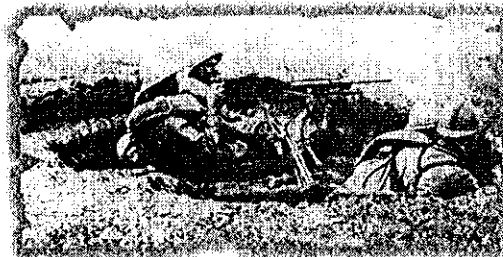
Generalul Berthelot pe frontul românesc ♦ Général Berthelot sur le front roumain ♦ The general Berthelot on the Romanian front

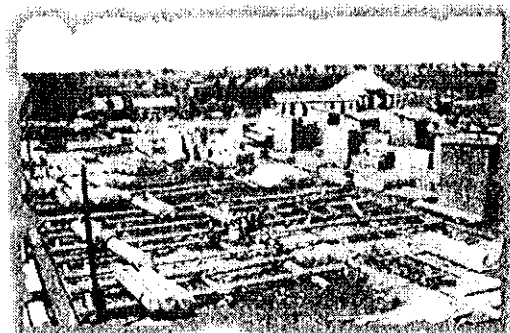
Tărani din Ruginoasa, Neamț, la inaugurarea Monumentului închinat Domnitorului Al. I. Cuza ♦ Des paysans de Ruginoasa, Neamț, à l'inauguration du Monument dédié au prince régnant Al. I. Cuza ♦ Peasants from Ruginoasa, Neamț, at the inauguration of the Monument dedicated to the Prince Al. I. Cuza

Fosta fabrică de zahăr ♦ L'ancienne sucrerie ♦ The former sugar factory

Post de luptă în zona Mărășești ♦ Poste de combat de la région de Mărășești ♦ Fight post in Mărășești area

Fosta fabrică de cherestea ♦ L'ancienne fabrique de sciage ♦ The former timber factory

Decorarea unor ofițeri și ostași români cu înalte distincții militare franceze pentru faptele de armă săvârșite în vara anului 1917 ♦ La décoration des quelques officiers et soldats roumains de hautes distinctions militaires françaises pour leurs faits d'armes réalisés l'été de l'an 1917 ♦ The decoration of some Romanian officers and soldiers with high French military decorations for their military acts of bravery during the summer of 1917

Perioada anilor 1921 – 1989

- Perioada interbelică: La Negropontes lucra ca administrator un grec pe nume Kiru; majoritatea celor care lucrau în zona „Grădinăriei” sau la „VIA SOFIA” erau cazați la locul de muncă sau chiar în curtea Conacului;
- 1922-1925 Fabrica de Cherestea condusă de ing. Emil Balaban:
- mai târziu va fi trecută la Fabrica de Cherestea din Gugești.
- din Fabrica de Traverse și Parchete de pe malul Siretului, în lanul Gârnețuș nu va mai rămâne nici o urmă.
- 1923, 14-17 mai Se inaugurează rămășițele SOLDATULUI ROMÂN NECUNOSCUȚ; Pe 15 Mai sicriul este transportat la București și înhumat în Parcul Carol. Între anii 1950-1992, EROUL NECUNOSCUȚ a fost depus în fața Mausoleului Mărășești. Din 1992 este reșezat în Parcul Carol din București;
- 1925-1930 În casele D-nei Ionescu, lângă Școala de Băieți, a funcționat o Școală de Arte și Meserii condusă de Alexandru Balaban;
- 1926 Căminul Cultural funcționa cu sediul în Cancelaria Școlii de Băieți. Din 1930: Casa Școalelor din București aprobă ca Localul Școlii de Fete să fie destinat Căminului Cultural; va fi condus de preotul Dumitriu;
- 1930 Se amplasează bustul lui Pruncu în Cimitir care este mutată ulterior pe timpul primarului Stoica, în oraș. El a căzut unde este VIA, fostă proprietate a lui Gorciu;
- 1934 Ia ființă Fabrica de Cherestea „Dunărea”;
- 1934, 6 august Al. Sahia vine, după 18 ani de la Marea Bătălie, să vadă cum sunt tratați aici schilozii, betegii și marii mutilați ai Războiului;
- 1934, 21 septembrie Inaugurarea Monumentului „Victoria de la Mărășești”;
- 1935-1938 Este menționat LICEUL, cu destinație de Școală Militară;
- 1937 Începe construirea unui nou local de școală care va fi terminat în 1940;
- 1938, 18 septembrie În prezența Regelui Carol al II-lea are loc MAREA CEREMONIE de inaugurare a MAUSOLEULUI NEAMULUI;
- 1938 La Școală lucrau 13 cadre didactice cu 614 elevi; Spitalul avea 2 medici și un agent sanitar;
- 1938 Pe ușa Bibliotecii se putea citi următoarea inscripție:

„Sărăcia se gonește cu munca nu cu banul”.

La Școală: 13 cadre didactice și 614 elevi;

Spitalul lucra cu 2 medici;

- 1939 A fost cantonată la Mărășești Școala de Ofițeri a Reg.
75 Sibiu și va sta până pe 15 aprilie 1940;
- 1939, 29 decembrie 4532 locuitori;
- 1940-1941 Populație: 4753 locuitori;
- 1940 Mărășeștiul face parte din Plasa Panciu. Suprafața totală: 5652 ha din care 3069 suprafață arabilă. Orașul număra 1541 de gospodării și 4963 de locuitori. Orașul dispunea de Spital, telefon, băi publice, Fabrica Chimică, Liceu, fabrică de cherestea, monumente istorice: Cuza, 1908; Monumentul Eroilor Independenței, 1909; Statuia subl. Gabriel Pruncu, 1920; Mausoleul, 1938; Monumentul "Victoria de la Mărășești", opera sculptorului Oscar Han, primul cetățean de onoare al urbei, a fost ridicat la Tișița pe 21 Septembrie 1934, pe cheltuială proprie.
Director Chimica: Niță Manoliu.
La Poliție erau angajați 30 de salariați;
- 1940-1944 Locuitorii din Mărășești ajută cu mâncare și haine deținuții evrei cazați la Școala din Doaga, care lucrau la carierele de piatră.
La VIA SOFIA lucrau prizonieri sovietici. Legătura cu aceștia o făcea ceferistul Iorgu Măgdălinoiu care cunoștea bine limba rusă;
- 1941-1944 Mausoleul este închis iar comemorările naționale interzise;
- 1941-1945 Câțiva cetățeni de frunte ai urbei: Niculescu, comisar șef al Siguranței, profesoara Feldy, profesorul Dumitru Petrache Teodoru, Ion Grăjdeanu, frații Dumitrescu;
- 1942 Din inițiativa Căminului Cultural „Eremia Grigorescu” se ridică în fața Bisericii - TROIȚA - închinată Eroilor din Mărășești; ing. constructor Niță Vasiliu. Nu se mai păstrează originalul, fiind distrusă complet după 1945. Preotul Scarlat Dumitriu, directorul Căminului Cultural, a îngrijit-o până în acest an. Abia după 1989 Veteranii au ridicat pe vechiul amplasament o nouă Troiță după proiectul prof. Valerian Simion;
- 1944 938 familii; 3785 ha arabil;
- 1945, octombrie Prima celulă comunistă (Dep. CFR, Chimica, Primărie);
- 1945, noiembrie 500 muncitori organizați în sindicate: 75 uteciști, 212 Frontul Plugarilor, 55 membre UFAR;
Atelierele CFR deschid o Școală Prof. de 4 ani;
- 1945 Liceul trece printr-un incendiu devastator - se pare că focul a fost pus de un grup de nemți ascunși în podul Liceului; a

fost refăcut în 3 ani;

Reforma agrară

Clădirea Sindicatului CFR, naționalizată (aparținea moșierului Camarina);

1945, 7 ianuarie Moare George U. Negropontes;

- 350 țărani împrăprietăriți cu 461 ha de pământ;

- de la Negropontes sunt confiscate 16 pluguri, 3 tractoare, 4 mașini de semănat, 2 mașini de secerat și 2 mașini de treierat;

- primul prefect muncitor a fost numit din rândul muncitorilor de la Atelierele CFR Mărășești;

- primii primari reprezentanți ai clasei muncitoare instalați în Focșani, Adjud, Panciu, Odobești și Mărășești au fost, de asemenea, din rândul muncitorilor din Mărășești;

- Activau: actrițele de teatru prin cele două surori Petrea; Corul Sindicatului condus de compozitorul și dirijorul Ionescu Pașcanu; mai târziu activitatea teatrală a fost condusă de Constantin Petrea, ajutați de Ionescu Giony și Deciu Pavelescu.

În martie se înființează economatele;

1946 Ia ființă un centru de mașini agricole (11 tractoare, 241 pluguri, 2 batoze și 17 secerători-legători). Noiembrie: alegeri parlamentare;

Se înființează Căminul Cultural în fostul grajd de cai al lui Negropontes (actualul Consiliu Local). Unii susțin că a fost grajdul taurului comunal;

1946-1947 Seceta este urmată de o foamete cumplită dar muncitorii supraviețuiau cu turte coapte pe plită împărțite de administratorul lui Negropontes. Moara lui era condusă de mecanicul-morar Fercu iar grâul era adus cu „trenul foamei” din zona Banatului;

1947 REFORMA AGRARĂ – s-au împrăprietărit țărani urbei pe lanurile Indigena, Șes, Cuza, Gârnețuș (cca 270 ha); Cozmeștenii, pe lanul Gârnețuș (40 ha); Cei din Fitionești au primit la Viile Noi (30 ha); Agent agricol: Anghel T. Ion; Membri ai Comisiei de Împrăprietărire: Gh.Negoită și Ghiță Dogaru;

1947, august Stabilizarea monetară:

- se înființează organizația locală a Partidului Social Democrat condusă de prof.Constantin Racoviță

- 30 Dec. Proclamarea RPR;

1948 Ia ființă IAS-ul - reforma agrară, exproprierea (3000 ha teren;

1948 Primul deputat muncitor ales în Parlamentul României: Traian Kogălniceanu;

1948 Este naționalizată Fabrica Chimică;

1948, 25 ianuarie	4940 locuitori;
1948-1955	2 centre pâine, 1 magazin produse alimentare, 2 localuri alimentație publică, 2 magazine mixte, 1 cofetărie, 1 depozit produse;
1949	Se pun bazele CAP-ului Pădureni;
1950	Valoarea producției chimice: 19 mil; în 1970: 100 mil;
1950	La Liceu: Școală Profesională de Chimie subvenționată de Fabrica Chimică;
1950	Baia comunală funcționa în curtea fostului Palat Negropontes; s-a pavat str. principală (10.500 mp); se construiește fântâna arteziană din fața Sfatului Popular;
1952	Radioficarea orașului - 1230 abonați;
1953	Apar 2 întovărășiri agricole: Soc."Înainte" cu 256 membri. Vor fi transformate la 30 decembrie 1958 în CAP;
1955	Piața orașului: lumină, 22 mese și tarabe, 10 banci pe strada principală;
1956, 21 februarie	5604 locuitori;
1957	Mărășești aparține de Reg. Bârlad. Se înființează o a doua întovărășire „7 Noiembrie”;
1958, 30 decembrie	Se pun bazele G.A.C-ului, ia ființă CAP Mărășești;
1961, 1 ianuarie	Se înființează SMT-ul cu 167 tractoare, 160 pluguri, 180 semănători, 32 combine, 300 grape și 83 batoze;
1961	A luat ființă SMT-ul care deservea toate CAP-urile din Raionul Panciu;
1965-1973	S-au pavat 48.000 mp trotuare și 62.000 mp străzi;
1966, 15 martie	6795 locuitori;
1967	Director Liceu: prof. Dumitru Andreescu, Director adjunct Șc. nr. 1 - Verdeș Constantin, director Cămin Cultural - Guță Ioan;
1967	Se reface Turnul de apă (Castelul) din Parc. Funcționau 3 biblioteci, 1 club, 3 dispensare medicale; S-au pavat 62.430 mp străzi și 23.610 mp trotuare; - GAS-ul dispunea de: 145 tractoare, 180 semănători, 300 grape, 160 pluguri, 65 sape rotative, 50 combine, 16 prese ambalat paie, 12 combine porumb; - se construiește Cinematograful; - se construiește Căminul de zi pentru copiii muncitorilor din Chimica;
1968	Chimica: 620 salariați; în 1972 lucrau la Chimica 90% din salariați urbei;
1968	Com. Pădureni devine sat component al orașului Mărășești;
1969	Industria chimică din Mărășești reprezenta 71,2% din

producția globală a județului din aceeași ramură;

1972

90.000 mp zone spații verzi și peluze cu flori;

1973

9397 locuitori;

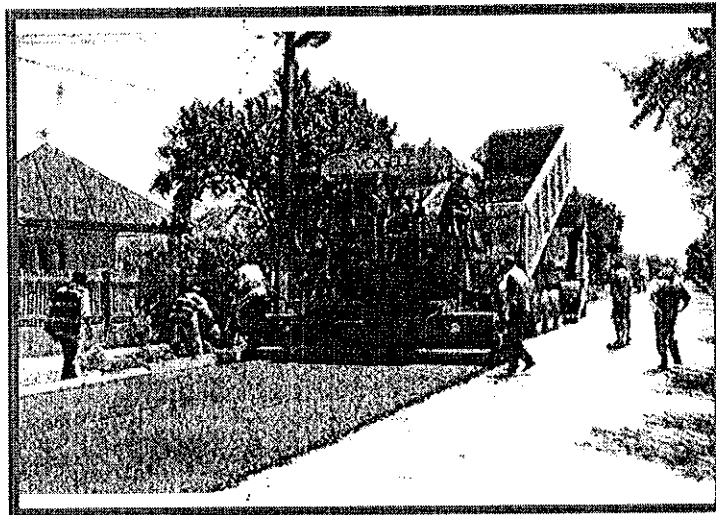
6 școli cu 36 săli de clasă, 71 cadre didactice și 1500 elevi; Mai existau: 3 biblioteci, stadion cu tribună de 600 locuri, 1 cinematograful, 1 sală de cinema în aer liber, 2000 aparate radio, 700 televizoare; 12 medici, 40 cadre sanitare medii, 100 paturi; 3 dispensare, casă de naștere, 2 farmacii, 42 unități comerț de stat și cooperatist, 12 unități cooperativă meșteșugărească.

*

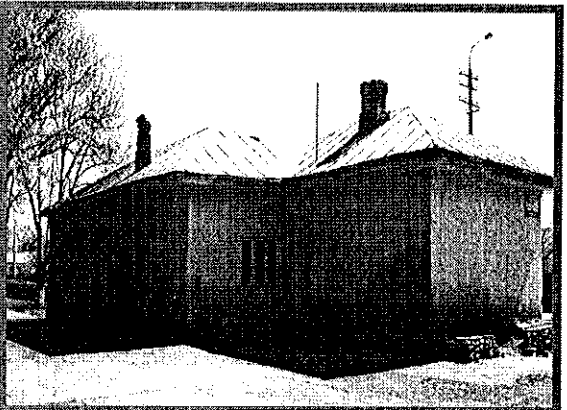
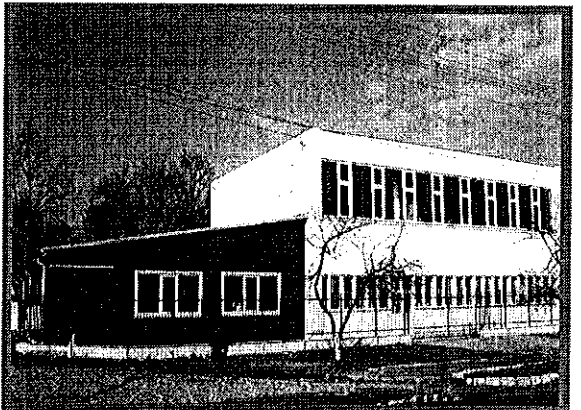
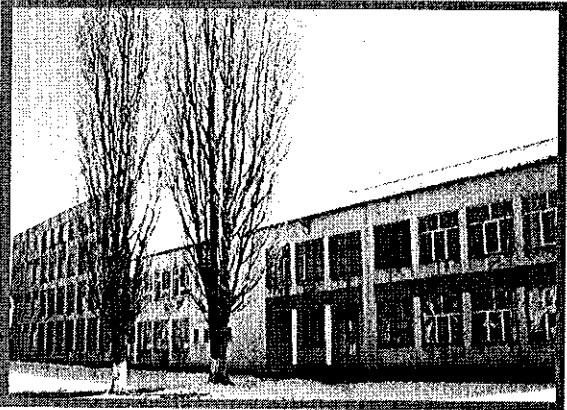
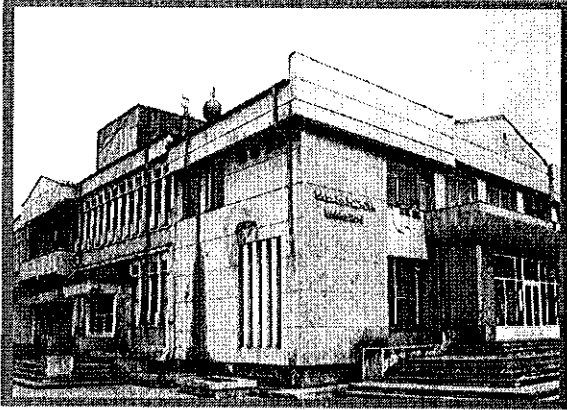
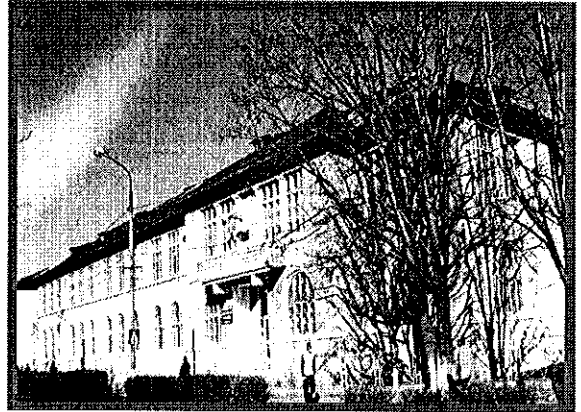
De la Revoluție până la data editării Cărții de Aur

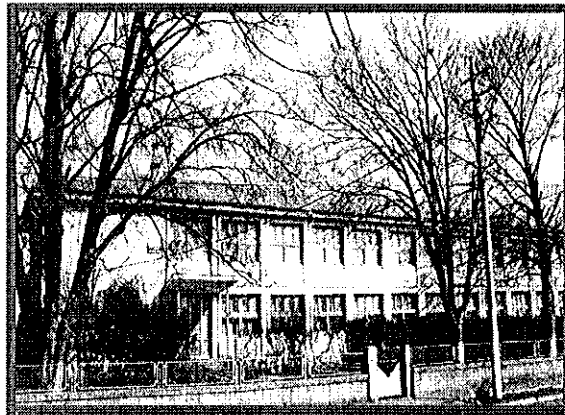
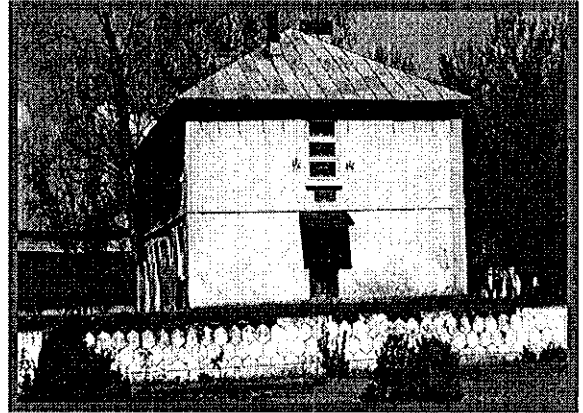
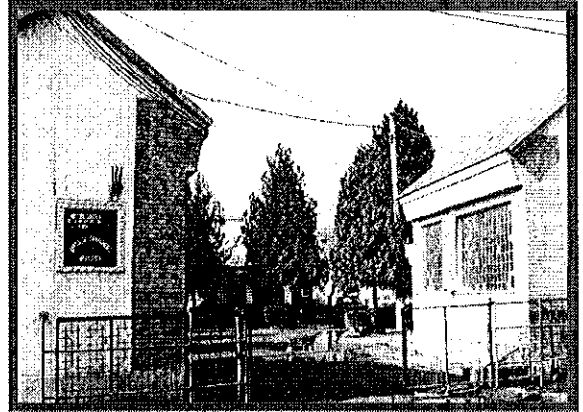
- 1991 8.710 ha pământ din care: 5.991 arabil, 432 vie, 704 pășune, 959 pădure, 624 alte suprafețe;
Unități și instituții reprezentative: ILGO, MARCHIM SA, RO DESIGN, SC SAR CONFEX SRL, SOMACO DOAGA, MBM SA, AGROINDUSTRIALA SA, SC GERCOMF, SC FITION, SC MIRONA PROD, MOARA ANDOR PAN;
Regii Autonome: 1, agenți economici cu capital integral sau majoritar de stat: 11, societăți comerciale: 10, agenți economici cu capital privat: 73, agenți economici în agricultură: 2, în industrie: 8, alimentare: 15, nealimentare: 11, bancă populară: 1, hotel nefolosit (60 locuri): 1, hanuri: 1, școli generale: 6, liceu: 1; club al elevilor: 1, spital: 1, policlinică: 1, farmacii: 2, bibliotecă: 1, grădinițe: 7, muzeu: 1, casă de cultură: 1, mausoleu: 1;
- 1993 Populația: 13.316 (7.124 femei și 6.192 bărbați), din care rromi peste 2.500;
- 2000 Populația: 11.113 – cu satele componente 12.865, copii școlarizați 2.261, societăți comerciale în general 261, afaceriști cca. 10;
- 2001 Populația: 13.081 – majoritatea fiind de naționalitate română cu o concentrare de rromi în Cartierul I și II; densitate 150 locuitori/kmp; indice dezvoltare economică 38 (foarte slab); nr. de locuițe la mia de locuitori 293; rata șomajului 2.500 (foarte mare); nr. salariați la mia de locuitori 139; venituri salariale 96,6 milioane la mia de locuitori; nr. elevi înscriși la școală 57, 5%; religie majoritară (98%) ortodoxă;
- 2002 Recensământ: populația 13.110 împărțită în felul următor: Pădurenii 555, Călimănești 486, Haret 652, Cartier Doaga blocuri 346, Mărășeștiului revenindu-i 11.110; familii cu copii 3.681 din care familii cu mulți copii 467, copii 4.695, populația romă ajungând la 26,1 %; total salariați 678 și șomeri 3.389;
- 2004 Populația: cca 12.000 din care activă 7.000, iar pensionari 2.600; suprafața agricolă 3.039 ha din care: arabil 2.800, vii 239 și pășune 781.

*

Imagini de la inaugurarea lucrărilor de asfaltare a străzii Siret, la care au participat: Președintele Consiliului Județean Vrancea, dl. Marian Opreșan, Ministrul Transporturilor, dl. Miron Mîțea, însoțit de primarul orașului, dl. Emilian Brașov și de noul viceprimar, dl. Gheorghică Bălan

MĂRĂȘEȘTIUL ÎN MEMORIA LUMII

Motto: Îngenunchiați voi ceați rămas în viață, înaintea maiestății celor ce au căzut la Mărășești.

Vasile Pârvan

Ianuarie-iunie 1917: are loc refacerea Armatei Române;

18 ianuarie: victorioasa bătălie de la Pralea, care a permis Armatei Române să țină sub control Valea Sușiței;

3 iunie: Generalul Al. Averescu vizitează împreună cu Ministrul de Război VANDERVELDE al Franței, Divizia Generalului Strătulescu pe frontul Varnița-Răcoasa;

30 iunie: Trupele rusești aflate în zona Mărășeștiului sunt puse sub comanda gen. Eremia Grigorescu;

11-24 iulie: Soldații Regimentului 2 Vânători și 4 Infanterie Argeș (care cu 40 de ani înainte au pătruns cei dintâi în reduta Grivița) ocupă primii tranșeele germane, astfel că Mărășeștiul este eliberat și ocupat de români;

29 iulie-11 august: Ofensivă dură a Diviziei e IX-a Română pentru bararea drumului spre Mărășești. Datorită eroismului dovedit în luptă această divizie va lua numele de Mărășești. Este aruncat în aer podul de la Cosmești-Doaga; în decurs de 3 zile, divizia a pierdut 6300 de soldați și 134 de ofițeri;

16 iulie-12 august: Gen. Eremia Grigorescu preia comanda Armatei a I-a, considerat principalul artizan al victoriei de la Mărășești. Pentru tenacitatea cu care a apărat pozițiile din valea Oituzului (1916) sub deviza-ordin; PE AICI NU SE TRECE! marea unitate comandată de el a fost denumită „Divizia de foc”. La Mărășești îi va răspunde lui Mackensen: NICI PE AICI NU SE TRECE!

6 AUGUST: ZIUA DE FOC! Artileria inamicului distruge Fabrica de Zahar din Mărășești, ocupând-o la orele 10,15; În apărarea Cotei 100 (Cota Sângelui) până la venirea rezervelor de la Rateșul lui Haret (la 4 km distanță) se angajează eroic Compania de mitraliori din Batalionul I, Reg. 51/52 Infanterie comandată de cap. Ignat Grigorie. Au murit în această luptă de la soldat la căpitan, fiind înmormântați pe 7 august în viile lui Negropontos. Abia în 1924 osemintele Eroilor au fost depuse în cripta de onoare e Mausoleului. A supraviețuit din această companie doar Subl. Grigoriu (gen. maior în rezervă). Cota loo a fost apărată do eroii companiilor din Reg.51/52 Infanterie.

În aceeași zi, cade la datorie, nu departe de PĂDUREA DE LA RĂZOARE/ fetița-Erou MARIA IOAN ZAHARIA, în vârstă de 12 ani, care a înlocuit un observator de artilerie la Rateșul lui Haret, sprijinind astfel dirijarea Armatei Române. În lupta de la RĂZOARE au căzut 4800 de soldați.

Menționăm pe eroii: Lt. Col. Arhur Vîrtejeanu împreună cu 16 ofițeri și 500 de soldați. De neuitat vor rămâne cuvintele-ordin ale Col. Radu Rosetti, grav rănit: „Ordon Regimentului să nu treacă peste corpul meu!” Se mai distinge Serg. Ignat Iliescu, care în fruntea Comp. a IX-a, apără zona de sud a viilor lui Negropontes. Frontul german începe retragerea. Constantin Kirițescu în „Istoria războiului pentru întregirea României” consemna: „Și în acest amurg însângerat, gloriosul soldat (Mackensen) nu se putea opri să nu citească limpede apusul propriei sale faime de general, care nu cunoscuse până atunci înfrângerea”.

24 iulie-21 august: perioada Bătăliei de la Mărășești (29 de zile).

7 august: Eremia Grigorescu dădea în această zi ORDINUL DE ZI care va rămâne celebru „Prin rezistența ce ați opus cu piepturile voastre la Mărășești și Muncelu ... ați făcut să se întunece visurile de cucerire ușoară o părții ce ne-a mai rămas din scumpa noastră țară (...). Ziua de 6 AUGUST a fost scrisă de voi cu litere de aur în cartea vitejiei neamului nostru, afirmând în lumea întregă drepturile lui nebiruite”.

Aici, în Bătălia de la Mărășești, în cele 29 de zile de foc s-au confruntat forțele a 20 de divizii (române și străine). Astfel, satul obscur până atunci, Mărășești, devenea **SIMBOLUL MÂNDRIEI ȘI AL DORULUI DE NEATĂRNARE**, al unei țări întregi.

Pierderile inamicului: 65.700 morți și dispăruți; ale românilor: 38.000

Octavian Goga: „Bătălia Mărășeștiului rămâne una dintre cele mai formidabile vărsări de sânge ale marelui război”

Vasile Pârvan: Viteji au fost flăcăii tăi, o Patria mea frumoasă! Dar nicăieri **SUFLETELE LOR NU AU ARS DE UN FOC MAI MISTUITOR CA LA MĂRĂȘEȘTI.**

Gen. Eremia Grigorescu: „Mărășeștiul fu mormântul iluziilor germanei”. „Bătăliile de la Mărășești și Mărăști rămân pentru poporul român glorii nepieritoare, care vor arăta generațiilor viitoare cum generația marelui război și-a făcut datoria față de dușmanul său”.

Ziarul „Le Figaro”: Mărășeștiul sunt Verdunul românesc!

Kirițescu despre Eremia Grigorescu: „Era o figură mare și interesantă a războiului nostru. Era întruchiparea tipului clasic al soldatului de rasă, dispunea de solidă educație militară și tehnică, un ochi sigur și o energie de fier”.

Recunoștință: Pentru faptele sale, Eremia Grigorescu, a primit cele mai înalte ordine: MIHAI VITEAZUL, cl. III și II-a, SF. GHEORGHE ȘI SF. ANA (Rusia), LEGIUNEA DE ONOARE (Franța) și COMPANION OF THE BATH (Anglia).

15/28 august-21 august/3 septembrie: Bătălia de la Varnița și Muncelu. La 22 august moare eroic ECATERINA TEODOROIU - „EROINA DE LA JII”, prima femeie ofițer a Armatei Române, supranumită simbolic IOANA D'ARC a României.

*

File de calendar istoric

6 AUGUST 1920

6 august devenise prin tradiție zi superbă a sacrificiului românesc. Se împlineau acum 3 ani de la glorioasa bătălie de la Mărășești. Tot acum se naște ideea înălțării MAUSOLEULUI-OSUAR, la Mărășești, care trezește un interes viu în rândurile opiniei publice din țară și străinătate și moment prielnic pentru strângerea de fonduri. Și tot acum are loc festivitatea de comemorare, pe un platou din marginea pădurii „La Răzoare” de lângă Mărășești, unde participă oficialitățile Române și numeroase delegații din străinătate. Momentul care dă culoare de sfântă sărbătoare acestei zile este sosirea delegației franceze în frunte cu mareșalul JOSEPH JOFFRE (comandant șef al armatelor franceze între 1914-1916 și care avea să rămână în istorie sub denumirea de „învingătorul de la Marna”), reprezentantul guvernului francez, care, în numele Președintelui Franței, decorează orașul Mărășești cu înalta medalie „CRUCEA DE RĂZBOI”. Iată cum descrie acest moment, Zefira Voiculescu, secretara Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, cea care avea să propună Congresului, la 8 iunie 1919 construirea la Mărășești a unui monument-osuar, care să eternizeze vitejia și sacrificiul ostașilor români căzuți în memorabilele lupte de la Mărășești. „Ca un simbol al vitejiei și eroismului de care au dat dovadă ostașii români la Mărășești, orașul a fost decorat de Președintele Franței. În aplauzele mulțimii s-a dat citire următorului decret: „Guvernul Francez decorează cu CRUCEA DE RĂZBOI orașul Mărășești (ROMÂNIA) nobilă localitate martoră a zilelor de grea cumpănă și a luptelor glorioase din 1917, în momentul în care armata română, luptând contra trupelor Germane superioare ca număr, printr-o rezistență îndârjită a oprit o ofensivă care, după speranța inamicului trebuia să fie hotărâtoare și a sili pe dușman să renunțe la luptă, după pierderi grele. „Momentul înmânării decorației respective primarului Negropontes de către mareșalul Joffre a fost deosebit de emoționant. În timp ce fanfara a intonat „Marseillaise”, în pădurea „La Răzoare” au răsunat 21 salbe de tun. Un elev de la Liceul Militar din Tîrgu Mureș a venit în fața tribunei și a recitat poezia Mărășești. Emoționat, mareșalul Joffre a coborât și l-a îmbrățișat.

Cu alte cuvinte Mărășeștii își capătă prin jertfa ostașilor români nu numai consacrarea națională ci și una internațională.

*

MAUSOLEUL

8 IUNIE 1919

Zi memorabilă în istoria Românilor. Această dată este legată de deschiderea CONGRESULUI S.O.N.F.R. (Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, fondată în 1910) având ca președinte de onoare pe I.P.S.S.PIMEN, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, care dă citire propunerii de a se clădi o Biserică pe Mormintele de la Mărășești. Este, de fapt, ACTUL DE NAȘTERE AL MAUSOLEULUI (BISERICA NEAMULUI). Din Comitetul Executiv creat pentru ridicarea MONUMENTULUI OSUAR făceau parte: Prințesa ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO (președintă), ZEFIRA VOICULESCU (secretară și autoarea primei monografii a Mausoleului), NICOLAE IORGA, Gen. CONSTANTIN CRISTESCU, ing. NICOLAE MICLESCU, ing. C. BALȘ, ELENA DAVILLA, ELENA ODOBESCU, MARIA GLAGOVEANU, ZOE GR. RARINCESCU, precum și primarul orașului Mărășești - G. U. NEGROPONTES. Tot atunci se constituie și o COMISIE pentru strângerea fondurilor, care între anii 1919 - 1924, prin colectă publică, reușește să adune suma de 4 milioane lei cu care se vor începe lucrările.

Simbolul dorit - eternizarea vitejiei și sacrificiului ostașilor români căzuți în număr de peste 27.000 mii în luptele din vara anului 1917 de la Mărășești.

7 NOIEMBRIE 1919

Gheorghe Ulise NEGROPONTES donează 20 ha teren pentru ridicarea Mausoleului. Actul de donație va fi încheiat la 14 iulie 1921. Tot el va mai dona și suma de 50.000 lei.

6 AUGUST 1920

O altă zi memorabilă. Președintele Franței, PAUL DECHANEL, prin Mareșalul JOFFRE (EROUL DE LA MARNA), decernează „NOBILULUI ORAȘ MĂRĂȘEȘTI” - CRUCEA DE RĂZBOI. Festivitățile au loc pe PLATOUL DE LA RĂZOARE.

11 IUNIE 1921

Are loc concursul de proiecte. Se înscriu cei mai de seamă arhitecți ai vremii. Premiul I, în valoare de 35.000 lei va fi câștigat de către CONSTANTIN POMPOIU și GEORGE CRISTINEL.

6 IULIE 1923

Încep lucrările propriu-zise. Tasarea axelor și marcarea cotelor de bază.

6 AUGUST 1923

Într-o festivitate solemnă se așează temelia Mausoleului. Vin români din toate provinciile istorice ale țării. Slujba religioasă a fost oficiată de către I.P.S.S. Pimen. Actul de întemeiere a fost zidit la temelia Mausoleului.

14 NOIEMBRIE 1923

Osemintele exhumate până în această dată sunt păstrate în lăzi și depozitate în pivnițele Gării din Mărășești care aparțineau tot lui Negropontes.

IULIE 1924

Reînhumarea osemintelor în criptele Mausoleului.

AUGUST - SEPTEMBRIE 1924

Sunt depuse în Sarcofagul Central rămășițele pământești ale GENERALULUI EROU - EREMIA GHIGORESCU.

27 SEPTEMBRIE 1924

Inaugurarea Criptelor în prezența Reginei Maria. Mare praznic la care participă peste 1000 de persoane. Se stabilește Hramul Bisericii Neamului: SCHIMBAREA LA FAȚĂ (6 August).

22 DECEMBRIE 1924

Are loc recepția definitivă a Criptelor. La acea dată, construcția se prezenta ca un cavou de formă circulară, cu un diametru de 40 m.; în care erau dispuse radial 16 culoare. Fiecare culoar cuprindea cripte etajate pe 8 niveluri, fiecare nivel adăpostind trei Eroi, astfel încât în fiecare cripta se găseau osemintele a 24 de Eroi. Din cele 16 galerii 8 sunt de formă alungită și sunt luminate natural, iar 8 au forma unor hemicicluri și adăpostesc pe lângă criptele individuale și cripte comune, în care sunt înhumați câte 300 Eroi. Galeria sunt unite printr-un culoar circular central ce avea rolul de a le separa de Capela de formă tronconică. În partea de Răsărit a capelei se afla Altarul, iar în fața sa a fost așezat sarcofagul Generalului Eremia Grigorescu, sub care se odihnesc într-o criptă comună 600 de Eroi Necunoscuți. Între cele 16 galerii se diferențiază CULOARUL CAVALERILOR, numit așa deoarece adăpostește pe Eroi decorați cu Ordinul „MIHAI VITEAZUL”. Peste 6.000 de Eroi odihnesc în Criptele Mausoleului.

6 AUGUST 1933

Are loc comemorarea la care participă Regele Carol al II-lea. Se dă citire înaltului Decret Regal prin care se atribuie orașului Mărășești „VIRTUTEA MILITARĂ DE AUR”.

1936 - 1938

După ce lucrările au fost întrerupte în anul 1925, ele se reiau între anii 1936-1933. Se ridică etajul superior, dominat de CUPOLA GLORIEI, care este înconjurată la exterior de o friză sculptată de ION JALEA și CORNEL MEDREA, înfățișând aspecte din apărarea Mărășeștiului, iar în interior pictura în frescă, opera pictorului EDUARD SĂULESCU. Construcția de formă circulară are înălțimea de 30 m. și diametrul de 40 m.

18 SEPTEMBRIE 1938

În prezența Regelui Carol al II-lea are loc MAREA CEREMONIE de inaugurare a Mausoleului. Din rostirile vorbitorilor răzbea chemarea de a nu se veni la Eroii Mărășeștiului „ca la morții obișnuiți, cu suflete îndurerate”, ci cu „suflete înălțate și pline de seninătate” gândind la cei care prin jertfa lor „trebuie să fie pildă vie și veșnică tuturor locuitorilor acestei țări”. Tot atunci Colonelul invalid de război, Ion Constantinescu, dedica Eroilor Neamului o mișcătoare odă:

"....

Pe aicea nu se trece!
Ați rostit-o! Si cu pieptul
Făurita-ți libertatea
Și ne cucerita-ți dreptul.
Vă aducem azi prinosul
Sfânt al Patriei Române
Soarele izbândeii noastre
Mărășeștii vor rămâne."

*

VETERANII

**I. Soldați din Reg.10 Dorobanți căzuți în Războiul de Neatârnavare
(1877-1878) Total: 4**

**II. Soldați căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial
(1916-1918) Total: 6**

**III. Soldați căzuți pe câmpul de luptă în Al Doilea Război Mondial
(1941-1945) Total: 44**

**IV. VETERANI DE RĂZBOI care au luptat în ambele războaie și
au decedat acasă Total: 247**

**V. Văduve de Război în viață, cu soț decedat
Total: 57**

**VI. Soțiile Veteranilor de Război care conviețuiesc cu soțul lor și
în prezent Total: 20**

**VII. VETERANI DE RĂZBOI în viață la data lucrării acestei
Cărți de Onoare Total: 54**

Total General: 432

I. SOLDAȚI

***din Reg. 10 Dorobanți căzuți în Războiul de Neatârnare
(1877 - 1878)***

- 1. Cafta Ion**
- 2. Padină Pavel**
- 3. Paraschiv Ion**
- 4. Staicu Ioniță**

II. SOLDAȚI

***căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial
(1916-1918)***

1. Maraloi V. Gheorghe	50 Inf.
2. Iordache Alecu	50 Inf.
3. Staicu N. Constantin	41 Inf.
4. Dogaru Vasile	41 Inf.
5. Cristea Sterian	50 Inf.
6. Dogaru Neculai	50 Inf.

Notă: Au luptat și au căzut eroic în Zona Mărășești

III. SOLDAȚI

*căzuți în luptă în Al Doilea Război Mondial
(1941-1945)*

1.	Astănoaie Vasile	10 Vânători	Est
2.	Bănuță Tănăsache	10 Infanterie	Odesa
3.	Băsu Neculai	7 Vânători	Est
4.	Băsu Vasile	10 Infanterie	Cotul Donului
5.	Beraru Ion	10 Jandarmi	Est
6.	Bucur Săndel	5 Grăniceri	Est
7.	Chicior Gheorghe	5 Artilerie	Rămas în Rusia
8.	Chitaru Petrea	10 Infanterie	Est
9.	Ciobotaru Vasile	15 Infanterie	Moldova
10	Ciolan Marin	5 Grăniceri	Malul Nistrului
11	Contoman Neculai	10 Infanterie	Est
12	Dogaru Gheorghe	10 Infanterie	Cotul Donului
13	Dogaru Ignat	10 Infanterie (T. Vlad.)	Est și Vest
14	Dogaru Toader	10 Infanterie	Cehoslovacia
15	Dragnea Constantin	68 Infanterie	Moldova
16	Dragu Neculai	11 Artilerie	Focșani (în bombardament)
17	Dumbravă Gheorghe	10 Infanterie	Cotul Donului
18	Dumitriu Neculai	5 Artilerie	Prizonier la ruși
19	Ferea Dumitru	50 Infanterie	Est
20	Gavrilaș Vasile	50 Infanterie	Odesa
21	Gavriluță Ion	10 Cavalerie	Cotul Donului, prizonier

22	Grigoraș Pavel	50 Infanterie	Decedat în Basarabia
23	Grozavu Ion	6 Artilerie Munte	Sibiu, împușcat de ruși
24	Haret Ștefan, locotenent	6 Infanterie "M. Viteazul"	Est
25	Magearu Vasile II	5 Artilerie	Est
26	Mocanu Constantin	11 Artilerie	Est
27	Mogâldea Vasile	10 Infanterie	Cotul Donului
28	Nejneru Gheorghe	21 Infanterie	Est
29	Olteanu P. Ion	50 Infanterie	Odesa
30	Pădure Ion	15 Infanterie	Est
31	Perchiu Alecu	5 Pionieri	Est
32	Petrovici Ion	5 Artilerie (șofer)	Est
33	Popa Dumitru	5 Grăniceri	Est
34	Sava Virgil	5 Pionieri	Odesa
35	Sima Sandu	11 Artilerie	Cotul Donului
36	Sîrbu Săndel	10 Infanterie	Est
37	Stoleru Gheorghe	5 Artilerie	Est
38	Ștefan Niță	27 Infanterie	Est
39	Tudorache Dumitru	11 Artilerie	Cotul Donului
40	Ursu Ionel	16 Artilerie	Cotul Donului
41	Valache Enache	10 Infanterie	Est
42	Vizitiu Ion	15 Infanterie	Est
43	Zaharia Dimofte	5 Grăniceri	Basarabia (Nistru)
44	Zaharia Sandu	5 Grăniceri	Est

IV. VETERANI DE RĂZBOI

care au luptat în ambele războaie și au murit acasă

I			
1.	Ababei Constantin	47 Infanterie	Movilița, Pârâul Zăbrăuți
2.	Anghel Niță Ion	24 Infanterie	Focșani, Mărășești Gară
3.	Apostu Ion	1 Grăniceri	Cîneni Vârful
4.	Apostu Stefanache	4 Grăniceri	Dispozitiv de pază
5.	Apostu Stan	3 Vânători	Satul Doaga, Pod Cozmești
6.	Auței Ion	6 Vânători	Zona Brașovului
7.	Baban Enache	8 Vânători	Valea Cașinului
8.	Beșa Constantin	32 Mircea	Șușița, Podul Cozmești - Doaga
9.	Bucătaru Vasile	37 Infanterie	Valea Cașinului, Bogdănești
10.	Budescu Neculai	2 Grăniceri	Predeal, Brașov
11.	Ciobotaru Enache	24 Artilerie	Vizantea, Valea Sușiței
12.	Ciobotaru Iordache	16 Artilerie	Mărășești, Pădurea Răzoare
13.	Ciobotaru Ștefanache	16 Artilerie	Valea Siret, Pădureni
14.	Ciontu Constantin	59 Infanterie	Vizantea, Valea Sușiței
15.	Constantin Vasile	17 Infanterie	Orșova, malul Dunării
16.	Costea Mihalache	17 Vânători	Oituz, Valea Hârjei

17.	Cozma Ion	52 Infanterie	Olt, Argeș, Neajlov
18.	Creițanu Petrache	3 Vânători	Valea Trotușului, Tg. Ocna
19.	Dogaru Ghiță	51 Infanterie	Turtucaia, Dobrogea
20.	Dogaru Hristea	10 Infanterie	Mărășești, Tișița
21.	Dogaru Ion	16 Artilerie	Panciu, Pădurea Răzoare
22.	Dogaru Neculai	49 Infanterie	Mărășești Gară
23.	Dogaru Niță	8 Vânători	Oituz, Valea Cașinului
24.	Dogaru Sandu	51 Infanterie	Mărășești, Pădurea Răzoare
25.	Dogaru Vasile	35 Infanterie	Mărășești, Cota 100
26.	Dorofte Dumitru	1 Infanterie	Bazinul Soveja
27.	Filip Ion	47 Infanterie	Mărășești Gară
28.	Gheorghică Iordache	9 Cavalerie	Oituz, Hârja, Bogdănești
29.	Gherghevici Constantin	24 Artilerie	Movilița, Pârâul Zăbrăuți
30.	Grigoraș Anton	Br. 4 Cavalerie	Slănic, Oituz, Cașin
31.	Grigoraș Radu	17 Infanterie	Tg. Ocna, Cota Cireșoaia
32.	Grigoraș Vasile	10 Infanterie	Movilița, Pârâul Zăbrăuți
33.	Holbură Ion	47 Infanterie	Oituz
34.	Imbrea Ferent	9 Infanterie	Satu Nou, Pădurea Răzoare
35.	Iancu Asaftei	5 Vânători	Valea Oltului
36.	Iordache Ghiță	36 Infanterie	Focșani, Valea Putnei
37.	Martiș Petrache	10 Jandarmi	Zona Brașov, Buzău
38.	Mocanu Eracli	8 Infanterie	Ciușlea

39.	Mocanu Iftimie	9 Cavalerie	Răcoasa
40.	Mocanu Ion	8 Infanterie	Mărășești, Răzoare
41.	Munteanu Filip	50 Infanterie	Pădurea Răzoare, Cota 100
42.	Munteanu Gheorghe	31 Infanterie	Irești, Pârâul Putna
43.	Munteanu Pintilie	47 Infanterie	Pădurea Răzoare, Cota 100
44.	Năstase Năstase	11 Artilerie	Mărășești, Pădureni
45.	Negoiță Constantin	3 Vânători	Doaga, Podul Cozmești
46.	Negoiță Manole	37 Infanterie	Tg. Ocna, Cota Cireșoaia
47.	Negoiță Pavel	9 Cavalerie	Craiova, Rubănești
48.	Negrea Neculai	50 Infanterie	Mărășești Gară, Cota 100
49.	Niculaua Dinu	29 infanterie	Oituz, Cașin
50.	Padină Mihai	53 Infanterie	Zona Tulcea
51.	Padină Niță Vasile	52 Infanterie	Păd. Răzoare
52.	Petrea Ioan I	10 Vânători	Oituz
53.	Petrea Vasile	3 Vânători	Mărășești, Păd. Răzoare
54.	Podaru Simion	50 Infanterie	Oituz, Tg. Ocna, Cireșoaia
55.	Raicu Vasile	65 Infanterie	Oituz, Vrâncioaia
56.	Sachir Neculai	53 Infanterie	Zona Tulcea
57.	Sârbu Gheorghe	2 Grăniceri	Valea Prahovei
58.	Sârbu Petrea	10 Infanterie	Mărășești, Valea Șușitei
59.	Săndulache Toma	51 Infanterie	Clipicești, Valea Putnei
60.	Sima Simion	43 Infanterie	Lupeni, Muncelu
61.	Sîrbu Mihalache	27 Infanterie	Mănăstioara,

			Valea Siretului
62.	Sîrbu Tănase	8 Infanterie	Sat Doaga, Podul Siret
63.	Spătaru Gheorghe	2 Roșiori	Cracova
64.	Staicu Gheorghe	34 Infanterie	Ciușlea
65.	Staicu N. Hristea	8 Infanterie	Ciușlea, Valea Siret
66.	Staicu N. Marin	34 Infanterie	Nămoloasa, Ciușlea, Siret
67.	Stamatin Ion	4 Grăniceri	Defileul Oltului
68.	Stamatin Vasile	18 Vânători	Jiu
69.	Sufragiu Constantin	5 Vânători	Oituz, Tg. Ocna
70.	Tontu Comăniță	29 Infanterie	Zona Panciu
71.	Tontu Dumitru	3 Grăniceri	Doaga, Podul Siret
72.	Tontu Dumitru II	59 Infanterie	Vizantea, Lupeni
73.	Tontu Ion Tache	29 Infanterie	Măgura Odobești
74.	Tudorache M. Tudurachi	27 Infanterie	Valea Șușiței, Satu Nou
75.	Vlad Neculai	59 Infanterie	Podul de la Jiu
76.	Vodă Gheorghe	3 Vânători	Doaga, Podul Siret
77.	Vodă Toader	51 Infanterie	Turtucaia, Dobrogea
78.	Zaharia Ghiță	4 Artilerie	Cașin, Bogdănești
79.	Zaharia Ion	37 Infanterie	Măgura Odobești
80.	Zaharia Petrea	30 Infanterie	Marășești, Pădureni
II			
81.	Andrei Gheorghe	1 Transmisiuni	Vest
82.	Andronache Ion	5 Pionieri	Est
83.	Apostol Vasile	27 Infanterie	Moldova, Vest Decorat "Serviciu

			<i>Credincios”</i>
84.	Apostu T. Vasile	39 Infanterie	Prizonier la ruși
85.	Astogu Anton	10 Infanterie	Vest
86.	Baban Constantin	50 Infanterie	În țară
87.	Baciu Constantin	50 Infanterie	Doaga
88.	Bălțatu I. Gheorghe	14 Infanterie	Est
89.	Bănică Constantin	50 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Prizonier la ruși
90.	Băsu Manolache	15 Infanterie	Cotul Donului
91.	Beșa C. Constantin	10 Infanterie	Est
92.	Bobeică Ștefanache	3 Artilerie	Vest
93.	Boldașu Jani	10 Infanterie	Vest
94.	Bombă Toader	3 Moto	Est
95.	Bratu Pavel	39 Infanterie	Vest
96.	Bucătaru Necula	16 Artilerie	Prizonier la ruși
97.	Bucur Aurel	1 Transmisiuni	Est
98.	Budescu Alecsandru	5 Grăniceri	Est
99.	Burlă Gavrilă	14 Infanterie	Est, Vest
100.	Cârligeanu Gheorghită	16 Artilerie, Tudor Vladimirescu	Moldova, Vest
101.	Carp Gheorghe	5 Artilerie	Odesa
102.	Casîlniciu Vasile	21 Infanterie	Vest
103.	Chicior Ilie	10 Vânători	Est, Vest
104.	Chiriș Aurel	38 Infanterie	Cernavodă Pod
105.	Ciobotaru Alexandru	7 Artilerie	Vest
106.	Ciobotaru E. Sandu	7 Artilerie	Est
107.	Ciobotaru Gh. Constantin	24 Artilerie	Vest

108.	Ciobotaru Grigore	16 Artilerie	Est
109.	Ciobotaru Pavel	5 Artilerie	Est
110.	Cioclu Anton	5 Grăniceri	Est
111.	Cioclu Costache	10 Infanterie	Vest
112.	Ciontu Iosif	3 Artilerie	Est, Vest (rănit în munții Tatra)
113.	Ciontu Neculai	10 Infanterie	Est (rănit la Otopeni)
114.	Ciontu Pavel	39 Infanterie	Est
115.	Ciontu Petrache	50 Infanterie	Odesa
116.	Ciontu Petrea	16 Artilerie	Est, Vest
117.	Cîrligeanu Constantin	10 Infanterie	Moldova, Vest
118.	Cocioabă Gheorghe	7 Artilerie AT	Cernavodă Pod
119.	Codreanu Gheorghe	15 Infanterie	Est
120.	Crăciun Emilian	1 C.F.R.	Chilia, Cotul Donului
121.	Creițanu Ion	3 Artilerie	Est Decorat "Bărbăție și Credință"
122.	Cristea Grigore	16 Artilerie	Est
123.	Dascălu Vasile	10 Infanterie	Est
124.	Dimoftache Neculai	10 Infanterie	Est, Vest
125.	Docan Dumitru I	5 Grăniceri	Est
126.	Docan Dumitru II	10 Infanterie	Est
127.	Dogaru Grigore	10 Infanterie	Vest Decorat "Serviciu Credincios"
128.	Dogaru Ioniță	3 Artilerie	Est, Vest Decorat "Bărbăție și Credință"
129.	Dogaru N. Marin	5 Artilerie	Odesa

130.	Drăgoi Dumitru	5 Transmisiuni	Est, Vest
131.	Drăgan Constantin	5 Pionieri	Est
132.	Durac Neculai	15 Infanterie	Est
133.	Ene Negruț	21 Infanterie	Est
134.	Epure Mihai	50 Infanterie	Est
135.	Gegea Stefan	5 Artilerie	Est
136.	Gherghevici Neculai	21 Infanterie	Vest
137.	Ghimpu Ion	5 Pionieri	Prizonier la ruși
138.	Ghimpu ... învățător - locotenent	...	Est
139.	Ghiniță Neculai	38 Infanterie	Est, Vest
140.	Giurgea Coman	3 Artilerie	Vest
141.	Gîrbea Dumitru	17 Vânători	Est, Vest (rănit în munții Tatra)
142.	Greco Gheorghe	10 Infanterie	Est, Vest
143.	Grigoraș C. Ion	2 Grăniceri	Est
144.	Grigoraș Dumitru (Dumitru)	5 Grăniceri	Est
145.	Grigoraș Gheorghe	Pompieri	În țară
146.	Grigoraș R. Ion (Burilă)	5 Grăniceri	Est
147.	Grosu Ion	5 Artilerie	Vest
148.	Gurgulevici Cozma	11 Infanterie	Est și Siret
149.	Holbură Petrache	21 Infanterie	Vest
150.	Ilie G. Constantin	10 Infanterie	Est
151.	Irimia Gheorghe	50 Infanterie	Est
152.	Irimița Alecsandru	10 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Est

153.	Jigleu Constantin	5 Artilerie	Est
154.	Ionașcu Gheorghe	5 Artilerie	Est
155.	Ioniță Victor	5 Artilerie, Tudor Vladimirescu	Est
156.	lordache Constantin	50 Infanterie	Odesa
157.	lordache Dimofte	50 Infanterie	Odesa (rănit)
158.	Maței Alecsandru	5 Pionieri	Est
159.	Magearu Vasile	9 Vânători	Est
160.	Manolache Rică	3 Artilerie	Est
161.	Manole Vasile	11 Artilerie	Est
162.	Marin Ghiță	68 Infanterie	Est
163.	Martiș Alecsandru	39 Infanterie	Vest, Est (prizonier la ruși)
164.	Mârza Gheorghe	3 Artilerie	Est, Vest Decorat " <i>Serviciu Credincios</i> "
165.	Mazăre Costică	10 Infanterie	Cotul Donului (rănit) Decorat " <i>Virtutea Militară cl. II</i> "
166.	Mazăre Ilie	5 Pionieri	Vest
167.	Mălureanu Toader	11 Artilerie	Est
168.	Marinescu Constantin	10 Infanterie	Vest
169.	Mihai Mihai	5 Artilerie	Est, Vest
170.	Mihăilă Gheorghe, colonel	2 Geniu	Est
171.	Mîndrescu Virgil	Aviație	Est
172.	Mocanu H. Ion	5 Pionieri	Vest
173.	Mocanu Năstase	50 Infanterie	Est (prizonier la

			ruși)
174.	Mocanu Petrea	5 Artilerie	Est
175.	Munteanu F. Ion	5 Artilerie	Prizonier la ruși
176.	Munteanu Manea	Aviație	Vest
177.	Năstase Constantin	5 Pionieri	Moldova
178.	Necula Constantin	11 Artilerie	Basarabia
179.	Negoită Constantin	16 Infanterie	Est
180.	Negoită Gheorghe	50 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Est
181.	Negoită H. Vasile	5 Pionieri	Vest
182.	Negoită Nița	5 Artilerie	Odesa
183.	Negoită P. Ion	10 Infanterie	Odesa
184.	Negoită P. Vasile	10 Infanterie	Est, Vest
185.	Olteanu N. Ion	39 Infanterie	Est
186.	Parască Ion	16 Artilerie	Est
187.	Pavel I. Gheorghe	5 Artilerie	Prizonier la ruși
188.	Pavel Manole	16 Artilerie	Est, Vest
189.	Pădure Gheorghe	15 Infanterie	Est
190.	Petrache S. Ioan	5 Artilerie	Est
191.	Petrea P. Costică	29 Infanterie	Est
192.	Petrea S. Vasile	11 Artilerie	Est
193.	Petrea V. Ion	5 Pionieri	Prizonier la ruși
194.	Petrovici Tudose	10 Infanterie	Est, Vest
195.	Pîrlitu Ion	10 Vânători	Prizonier la ruși
196.	Pîrlitu Iordan	15 Infanterie	Vest
197.	Pleşcan Ghiță	63 Artilerie	Vărzărești, Basarabia
198.	Podaru Panaite	2 Geniu	Vest Prizonier la nemți
199.	Podaru Simion	29 Infanterie	Cota 100,

			Mărășești
200.	Pușcașu Ilie	10 Jandarmi	Est
201.	Pușcașu Vasile	50 Infanterie	Est
202.	Radu Constantin	5 Pionieri	Est (rănit)
203.	Raicu Marin	5 Pionieri	Moldova
204.	Rînză Traian	15 Infanterie	Est
205.	Rusu Aurel	3 Moto	Est, Vest
206.	Sandu D. Sandu	2 Geniu	Est Decorat “Bărbăție și Credință”
207.	Sârbu Mircea	24 Artilerie	Est, Vest
208.	Sava Neculai	24 Artilerie	Est, Vest
209.	Săcăluș Neculai	10 Infanterie	Est, Vest (Tatra)
210.	Săndulache Ion	14 Infanterie	Prizonier la ruși
211.	Sima Mihai	29 Infanterie	Est, Vest
212.	Sîrbu Gh. Ion	10 Infanterie	Prizonier la Cotul Donului
213.	Sîrbu Gheorghe	10 Infanterie	Vest
214.	Sîrbu Sofrone	3 Artilerie	Est
215.	Spătaru Gh. Ion	10 Cavalerie	Moldova
216.	Spătaru Neagu	16 Artilerie, Tudor Vladimirescu	Est
217.	Spulber Gheorghe	4 Călărași	Vest
218.	Staicu C. Alecu	10 Infanterie	Odesa
219.	Staicu C. Nicolae	3 Vânători	Est
220.	Staicu Gh. Dumitru	11 Artilerie	Est, Vest Decorat “Virtutea Militară cl. II”
221.	Staicu Ilie	11 Artilerie	Prizonier la ruși
222.	Staicu Marin	Infanterie	Nicorești
223.	Stamatin A. Costică	15 Infanterie	Est
224.	Sufragiu Costică	16 Artilerie	Est
225.	Tofan Paraschiv	10 Cavalerie	Est
226.	Toma Marin	50 Infanterie	Est

227.	Tontu D. Ion	29 Infanterie	În țară
228.	Tontu D. Petrea	5 Artilerie	Est
229.	Tontu Gheorghe	10 Infanterie	Vest Decorat "Bărbăție și Credință cu spadă"
230.	Trifan Radu	10 Infanterie, Tudor Vladimirescu	Est (prizonier la ruși)
231.	Tuabie Eugen	24 Artilerie	Mort la Cotul Donului
232.	Tudorache Năstase	6 Artilerie	Vest
233.	Tudorache T. Ion	7 Artilerie AT	Est
234.	Tudosă Gheorghe	F.2 Bombard.	Est
235.	Țopa Gavrilă	15 Infanterie	Est
236.	Ursu Mihai	2 Tancuri	Est, Vest
237.	Ursu Neculai	16 Artilerie	Est
238.	Ursu T. Constantin	3 Artilerie	Est Decorat "Bărbăție și credință"
239.	Vasilescu Gheorghe	11 Artilerie	Est, Vest
240.	Văsluianu Ion	10 Jandarmi	Odesa
241.	Vlad Gheorghe	9 Artilerie AT	Pod Cernavodă
242.	Vlad T. Toader	10 Infanterie	Prizonier la ruși
243.	Vodă Gh. Ion	7 Artilerie A	Vest
244.	Vrabie Neculai	10 Vânători	Est
245.	Zaharia Gheorghe	5 Grăniceri	Pod Cernavodă
246.	Zaharia Mihalache	50 Infanterie	Est
247.	Zaharia Vasile	50 Infanterie	Est

V. VĂDUVELE VETERANILOR DE RĂZBOI

rămase în viață după soțul decedat

1.	Andrei Ioana
2.	Andronache Elena
3.	Apostol Măndița
4.	Astogu Ioana
5.	Basu Silvia
6.	Beșa Fănica
7.	Chioveanu Alexandrina
8.	Ciobotaru Anicuța
9.	Ciobotaru Florica
10	Ciontu Elena
11	Ciontu Elena (S)
12	Ciontu Tasica
13	Ciontu Vasilica
14	Cocioabă Tinca
15	Cristea Eleonora
16	Dogaru Marina
17	Epure Maria
18	Gegea Margareta
19	Ghimpu Ecaterina
20	Ghiniță Maricica
21	Giurgea Lenuța
22	Grigoraș Florica
23	Grigoraș Ioana
24	Ioniță Didița

25	Ioniță Maria
26	Irimia Tinca
27	Maței Viorica
28	Mălureanu Tasica
29	Mihăilă Aneta
30	Mîrza Maria
31	Negoită Maranda
32	Negoită Maricica
33	Negoită Safta
34	Negoită Sofia
35	Negruț Veta
36	Olteanu Eftimia
37	Pârlitu Măria
38	Pârlitu Stela
39	Pădure Sanda
40	Podaru Mariță
41	Raicu Paraschiva
42	Rânza Tudosia
43	Rusu Elena
44	Săcăluș Viorica
45	Săndulache Aurora
46	Sofrone Marița
47	Staicu Ilinca
48	Stamatin Elena
49	Tontu Maria
50	Tontu N. Maria
51	Tuchiluș Eugenia
52	Tudorache Gherghina
53	Ursu Ioana
54	Vasilescu Anica
55	Vodă Geta
56	Zaharia Tasica
57	Zaharia Titica

VI. SOȚIILE VETERANILOR

care conviețuiesc cu soțul lor și în prezent

1.	Ababei Maricica
2.	Aldea Gherghina
3.	Bobeică Victoria
4.	Boghiu Elena
5.	Bucătaru Maria
6.	Ciornuleț Elena
7.	Dogaru Gherghina
8.	Durnescu Emilia
9.	Ghimpu Elena
10	Hărăbor Păuna
11	Pahomie Aneta
12	Popa Dumitra
13	Poponete Alexandrina
14	Pruteanu Maria
15	Sîrbu Ecaterina
16	Staicu I. Niculina
17	Toma Iordana
18	Tontu Elena
19	Tuțuianu Florica
20	Vidrașcu Florica

VII. VETERANI DE RĂZBOI

în viață, la data terminării acestei lucrări

1.	Ababei Tache	5 Pionieri	Est + Vest
2.	Agapie Eugen	5 Artilerie	Cotul Donului
3.	Aldea Vasile	28 Artilerie	Prizonier la ruși
4.	Andrei Toma	5 Grăniceri	Est + Vest
5.	Anghel Victor	7 Antiaeriană	Pod Dunăre
6.	Bânzar I. Ion	10 Cavalerie	Moldova, prizonier la ruși
7.	Bălțatu I. Ion	10 Infanterie	Vest
8.	Bătrînu Dumitru	24 Infanterie	Est + Vest
9.	Boghea Nicolae	5 Grăniceri	Vest
10.	Braia C. Dumitru	10 Transmisiuni	Est + Vest
11.	Bucătaru Gheorghe	Aviație	Est + Vest
12.	Bucătaru Simion	3 Moto	Est + Vest
13.	Bucur Iordache	5 Artilerie	Moldova
14.	Busuioc Ștefan	-	-
15.	Calciu Ion	10 Infanterie	Est
16.	Cazacu Macarie	2 Geniu	Est + Vest
17.	Cioclu I. Anton	Grăniceri	Est
18.	Ciornuleț Vasile	38 Inf.	Brăila – Est
19.	Cîrligeanu Dumitru	2 Căi Ferate	Est + Vest
20.	Contoman Constantin	50 Infanterie	Est
21.	Diaconu Costică	20 Infanterie	Est + Vest
22.	Dinu I. Gheorghe	13 Poliție	Est
23.	Dogaru C. Ion	Divizia 22	Est

24.	Dogaru H. Marin	10 Vânători	Prizonier la ruși
25.	Durnescu Ion Colonel (r.)	11 Artilerie	Decorat " <i>Virtutea Militară cl. II</i> "
26.	Enache Gheorghe General, ing. genist	Geniu	A primit sabia din partea Regelui Carol al II-lea
27.	Ene Constantin	10 Dorobanți	Est, prizonier la ruși
28.	Ghimpu N. Ion	Marină	Prizonier la ruși
29.	Hărăbor Vasile	10 Infanterie	Moldova – Vest
30.	Irimia I. Ion	10 Infanterie	Odesa
31.	Luca Neculai	Aviație	Buzău, Est – Vest
32.	Merloaie Petru	5 Pionieri	Moldova
33.	Mocanu I. Marin	5 Artilerie	Est + Vest
34.	Moraru P. Ștefan	Jandarmi	Vest
35.	Oprea I. Vasile	28 Artilerie	Est
36.	Pahomie Petrea	5 Grăniceri	Vest
37.	Peneș V. Ion	Aviație	În țară
38.	Peneușu Constantin	21 Pionieri	Est
39.	Podaru Costache	-	Rănit în urma războiului
40.	Popa Ion	10 Dorobanți	Vest
41.	Poponete Năstase	3 Infanterie	Olt, Vest
42.	Pruteanu Gheorghe	29 Infanterie	Est
43.	Simion Valerian	10 Vânători	Vest
44.	Șîrbu Gheorghe	10 Infanterie	Vest
45.	Șîrbu Neculai	1 Gardă	Moldova, Odesa, Cehoslovacia
46.	Staicu Gh. Ion	11 Artilerie	Vest Decorat „ <i>Virtutea Militară cl. II</i> "
47.	Toma Andrei	3 Grăniceri	Est + Vest
48.	Toma R. Petrea	9 Artilerie AT	În țară
49.	Tontu A. Mandache	5 Pionieri	Vest

50.	Tontu C. Dumitru	5 Artilerie	Moldova, Cașin
51.	Tuchiluș Ioniță	17 Vânători	Est
52.	Tuțuianu Aurel	10 Cavalerie	Vest
53.	Ursu P. Vasile	Grăniceri	Vest
54.	Vidrașcu Andrei	I CFR (copil de trupă)	Est

CETĂȚENII DE ONOARE AI ORAȘULUI EROU MĂRĂȘEȘTI

I. Primul titlu de cetățean de onoare a fost decernat sculptorului
OSCAR HAN

„Mă preocupa, încă din timpul războiului ideea creării unui monument închinat victoriei de la Mărășești. Pentru aceasta aveam însă nevoie de mijloace materiale importante. N-am găsit înțelegere la autoritățile vremii, care nu mi-au încredințat, nici o comandă de monument în cinstea eroilor din Primul Război Mondial. Trecând prin mari dificultăți materiale am realizat pe cheltuială proprie statuia cunoscută astăzi sub numele de VICTORIA DE LA MĂRĂȘEȘTI.”

Cezar Petrescu, directorul ziarului România, consemna: „Mărășeștii însemnează pentru conștiința actuală românească un prilej suprem de amintire și de îndemn...”. Articolul apărea odată cu inaugurarea monumentului pe data de 21 septembrie 1934, la Tișița.

II. 8 noiembrie 2001

Pe esplanada din fața acestui monument, în cadrul celei mai mari sărbători de talie națională a fost înmănat titlul de **Cetățean de Onoare al orașului-erou Mărășești** unor distinse personalități:

- *Jacque Chirac*, președintele Franței
- *Pierre Menat*, ambasadorul Franței la București
- *Ernest Segura*, atașatul militar al ambasadei Franței
- *Decebal Bacinschi*, primarul municipiului Focșani, fiu al orașului

Mărășești

- *Ștefan Cucu*, președinte U.V.R.U.V. din România
- *Corneliu Petru Nechita*, general (r), vicepreședinte U.V.R.U.V. din

România

- *Năstase Poponete*, veteran de război, președinte grupa U.V.R.U.V.

Mărășești

REPUBLIQUE FRANÇAISE

COPIE DE LA DECISION SANS NUMERO

Le Ministere de la Guerre

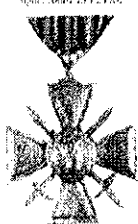
CITE A L'ORDRE DE L'ARMEE

LE VILLAGE DE MARAȘESTI (ROUMANIE)

"Dès le 13 mai 1917, les soldats français combattant glorieusement en 1917 ont manifesté une vaillance, une abnégation, une fidélité exemplaires en défendant un territoire qui fut le théâtre de combats acharnés, et qui fut le théâtre de la victoire finale."

Le Ministre de la Guerre, en vertu de la loi sur la Guerre 1914-1918

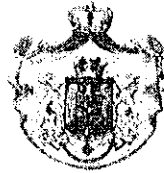
Paris, le 25 Mars 1920

LE MINISTRE DE LA GUERRE
Général de Lamoignon
1914-1918

ROMANIA
UNIUNEA NATIONALA A VETERANILOR DE RAZBOI
SIURMASELE VETERANILOR

MARAȘESTI, strămoșii la „MARNE ROUMAINE” (1917)

C'est ici qu'a eu lieu le dernier acte de la première guerre mondiale, lorsque la ROUMANIE combattait aux côtés de la FRANCE, à dévouement vaincu les Puissances Centrales.

Aujourd'hui, le 13 mai 2000. En souvenir d'un séjour des jeunes officiers de la Gendarmerie Nationale Française présents devant LE MOUVEMENT AUX HEROS FR ANÇAIS, érigé dans le Parc „Joffre” à Marașesti.

PRESIDENT D'UNION NATIONALE DES VETERANS DE GUERRE DE ROUMANIE
STEFAN CUCU

PRESIDENT DU DEPARTEMENT DE RACAO (RO)
CORNELIU PETRU NECHITA

SOMMAIRE

● Pages 4-8 ● Visite officielle du Premier Ministre français Lionel Jospin à Bucarest - Visit of the French Prime Minister Lionel Jospin at Bucarest, par/by Camil Florescu

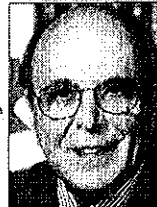
● Pages 10-11 ● Marasesti: Rappel historique franco-roumain / French-Romanian Historical

Remembrance, par/by Stefan Cucu
● Pages 12-13 ● Poète et gladiateur / Poet and Gladiator, par/by Ion Căpăleanu
● Pages 14-17 ● Dossier Rexcoen / Rexcoen File
● Page 18 ● The Car Retail Market in Romania, by Jean-Alain Grumbach
● Pages 22-25 ● Le permis de travail pour les étrangers / The Work Permit for Foreigners, par/by Jérôme Muriaux

● Pages 26-27 ● Dossier Canada
● Pages 28-29 ● Interview avec Mircea Geoană, Ministre des Affaires Étrangères / Interview with Mircea Geoană, Minister of Foreign Affairs, par/by Camil Florescu

● Pages 30-31 ● Interview avec Son Excellence, Monsieur Raphaël Girard, Ambassadeur du Canada / Interview with His Excellency, Mr Raphaël Girard, Ambassador of Canada, par/by François Renaud et Camil Florescu

ROMANIA

• Août 2001 • Novembre 2001 • • Août 2001 • Novembre 2001 • N° 21

Pierre Boisjoly
Maire de Montréal

Visite du Maire de Montréal à Bucarest

Raphaël Girard
Ambassadeur du Canada en Roumanie

Visite officielle de Lionel Jospin à Bucarest

Commemoration du Marasesti

Mircea Geoană
Minister of Foreign Affairs

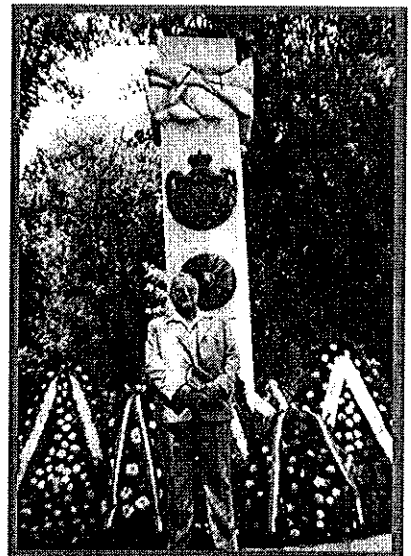

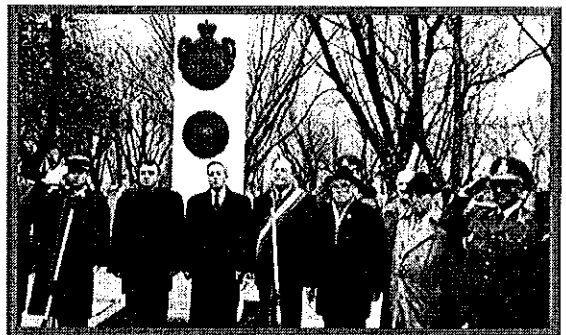
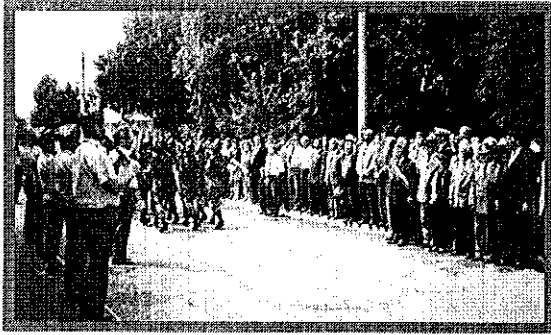
Collaboration entre WTC Montréal et WTC Bucharest

50 000 lei

6 LANS 2001 • ARS • 11 091 • € • 2001 (6-8) N° 21

MEDALION

„În prezent Corneliu Petru Nechita este membru al Uniunii Veteranilor de Război, organizație din care face parte și regele Mihai I, și a Federației Europene a Foștilor Combatanți cu sediul la Paris. Această din urmă instituție l-a decorat pe generalul Nechita cu medalia „Steaua Europei”, pentru contribuția deosebită pe care a avut-o la ridicarea prestigiului celor două armate: franceză și română.

Fidel promisiunii pe care și-o făcuse în liceu la orele de istorie ținute de moș Alecu, în 1998, Corneliu Nechita a reușit să înalțe ceea ce poartă numele de

MONUMENTUL II MĂRĂȘEȘTI,

închinat memoriei ostașilor români și francezi căzuți în Primul Război Mondial.”

*Articol din revista „Cavaleria Română”,
apărut în Germania la începutul anului 2004*

NEGROPONTES

Primele informații despre familia Negropontes, atestate documentar, ne parvin din anul 1460. „De acolo vin, din Insula Eubeea, care se mai numea și Negropontes”. Se vorbește despre un duce de Negropontes, care a venit în Principatele Române pe la 1880. Știm despre Gheorghe Negropontes că a fost veteran și deținut în Gulagul rusesc de dincolo de Cercul Polar. Ultimul fiu al acestuia, Teodor, va rămâne moștenitor a doar 50 de hectare de pământ din totalul de 42.000 ha. Avea să fie arestat pentru o perioadă, în plin centrul Bucureștiului. Despre ceilalți membri ai familiei, știm că fratele cel mai mare, Ulisses, a decedat în 1992, al doilea frate a emigrat în Canada, o soră, Sofia este la Londra, iar Teodor, mezinul, ar fi ultimul reprezentant al celebrului Negropontes. Alți doi membri ai familiei, Ion și Zizica, au plecat din țară împreună cu trenul regal în 1947. Din evidențele vremii aflăm că atât clădirea Primăriei, a Liceului, inclusiv terenul pe care se află Mausoleul Neamului sunt donații Negropontes.

Personajul principal, Gheorghe Ulisses Negropontes, primarul orașului Mărășești la 1920 și senator de Putna, personalitate de frunte la Curtea Regelui, decorat de Guvernul Francez cu „Legiunea de Onoare” la recomandarea Generalului Berthelot, pentru jertfa de care a dat dovadă Mărășeștiul în Războiul de întregire a Neamului, este același cu cel care avea să primească la 22 August 1920, direct din mâna Mareșalului Joffre, cea mai înaltă distincție franceză, CRUCEA DE RĂZBOI, pentru contribuția decisivă a orașului Mărășești în 1917.

Încuscrit cu celebrul General Eremia Grigorescu, deținea în actualul Parc Joffre un palat în care a fost încartiruit comandamentul german. Patriot în adevăratul sens al cuvântului, acceptă ca palatul să fie bombardat de Artileria Română, contribuind astfel la victoria de la Mărășești.

Soția lui, doamna Sanda Tătărăscu Negropontes, fiica Primului Ministru Gheorghe Tătărăscu (1934-1937) locuiește în prezent la București. Urmașii din ultima generație sunt în străinătate, în majoritate la Paris. Trist este că s-a stins prea ușor memoria primarului Orașului-Erou Mărășești. Să nu uităm că în afară de multele hectare de pământ donate orașului, ca un adevărat Mecena, a mai contribuit și cu o sumă fabuloasă, cca. 40 milioane lei/aur, după Primul Război Mondial, pentru refacerea României Mari.

Mai trebuie amintit și de faptul că numele lui este legat de Cuza-Vodă, prin împrumutarea țăranilor cu pământ în zona care este cunoscută în prezent de „Via Cuza”. Consider că suntem datori moral spre a recunoaște și cinsti memoria lui Negropontes, mai ales că actul din 22 August 1920 a devenit istorie.

*

MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI

„MONUMENTUL II JOFFRE”

Contribuția substanțială a României la victoria Antantei în Primul Război Mondial, a determinat Franța, principala aliată, să recunoască și să cinstească acest adevăr. Astfel, la trei ani după bătălia de la Mărășești trimisul guvernului francez, Mareșalul Joffre, s-a deplasat în fruntea unei delegații și, în numele Președintelui Franței, a decorat orașul Mărășești cu înalta distincție „MEDALIA DE BRAVURA” (CRUCEA DE RĂZBOI FRANCEZA).

Răsfoind filele calendarului istoric, zăbovim mai mult asupra acestui moment cu adevărat istoric, pentru orașul nostru. Astfel, încă din ședința din data de 19 august 1919 a Parlamentului României, generalul Argetoianu, ministru de interne, anunța sosirea în Capitală a unuia din cei mai distinși fii ai Franței, Mareșalul Joffre, pentru a remite decorațiile decernate orașului București și „comunei” Mărășești de către Președintele Republicii Franceze. Pentru aceasta roagă Camera să ia în discuție proiectul de lege prin care satul Mărășești să fie declarat oraș. Aceasta pentru că Decretul Președintelui Republicii Franceze vorbește despre „orașul Mărășești”. În urma votului Parlamentului „comuna rurală (localitatea) Mărășești, este ridicată la rangul de „comună urbană”. Tot atunci s-a hotărât ca stema orașului să fie ARHANGHELUL MIHAIL cu inscripția „PE AICI NU SE TRECE”. Este haina nouă pe care o îmbracă orașul nostru pentru a-l întâmpina pe „învingătorul de la Marna”, Mareșalul Joseph Jaques Cesaire Joffre.

6 AUGUST 1920

Zi cu adevărat sfântă în istoria orașului Mărășești. Pe platoul pădurii „La Răzoare”, în prezența oficialităților române și a numeroase delegații străine aclamate de o impresionantă mulțime, au loc festivitățile prilejuite de gestul ales al Președintelui Republicii Franceze, care prin Mareșalul Joffre, decernează orașului Mărășești „CRUCEA DE RĂZBOI FRANCEZĂ”.

În cuvântul de deschidere, mareșalul se simte onorat de a fi cel care decernează această medalie orașului Mărășești „nobilă localitate martoră a zilelor de grea cumpănă și a luptelor glorioase din 1917”. În sunetul fanfarei s-a intonat „Marseillaise”, pe platoul „La Răzoare” au răsunat 21 salve de tun, iar elevul de la Liceul Militar din Tg. Mureș care a recitat poezia „Mărășești” este îmbrățișat cu emoție de Mareșalul Joffre.

6 AUGUST 1998

La aproape opt decenii de la acest înălțător moment, și după tot atâția ani

de la jertfele eroilor căzuți în Războiul pentru Întregirea Neamului (1916-1919), orașul Mărășești adaugă o nouă filă în cartea sa de istorie, prin inaugurarea MONUMENTULUI DE LA MĂRĂȘEȘTI (numit și MONUMENTUL II MĂRĂȘEȘTI pentru că se situează ca importanță după MAUSOLEU). Hotărârea ridicării acestui monument aparține Uniunii Veteranilor de Război și a Urmașilor Veteranilor. Cel care a depus mult suflet și care a contribuit în mod substanțial la realizarea acestui obiectiv istoric, a fost colonelul în rezervă PETRE CORNEL NECHITA, președintele UVRUV, filiala Bacău, Domnia Sa fiind distins de către Federația Europeană a Foștilor Combatanți cu medalia „STEAUA EUROPEI” (la 8 mai 1995).

În primăvara anului 1998, împreună cu Primăria și Consiliul local Mărășești se stabilește locul de amplasare a Monumentului: Parcul mare al orașului, care din acest moment se numește „PARCUL MAREȘAL JOFFRE” spre a aminti generațiilor viitoare de două strălucite evenimente - este vorba despre jertfa militarilor români și francezi căzuți eroic în Primul Război Mondial și de amintirea Mareșalului Joffre precum și de sprijinul împăratului francez Napoleon al III-lea la realizarea Unirii din anul 1859.

Lucrarea de artă monumentală „MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI” (MONUMENTUL II Mărășești) a fost realizată de:

ARHITECT: fam. (ing.) ARMEANU din Bacău

SCULPTORI: MIHAI BUCULEI și ICAN BOLBOCEA din București

CONSTRUCTOR: S.C. ARS 93 ACADEMY LTD, București, Director
IOAN BOLBOCEA

MONUMENTUL DE LA MĂRĂȘEȘTI se compune din:

I. - ALEEA PRINCIPALĂ (de la intrarea din stradă spre Monument)
- Străjuită în partea stângă de la intrare de o placă din marmură inscripționată cu date privind biografia Mareșalului Joffre, iar în partea terminală delimitată de bustul - turnat în bronz - al împăratului Napoleon al III-lea

- flancată în partea dreaptă de la intrare de două plăci din marmură inscripționate bilingv (romană și franceză) cu textul ORDINUL DE ZI privind decorarea orașului Mărășești cu CRUCEA DE RĂZBOI; mărginită în partea terminală de o placă mai mică din marmură cu fragmente din discursul Mareșalului Joffre. Aceasta servește și ca suport pentru drapelele francez și român.

II. - ELEMENTUL PRINCIPAL al MONUMENTULUI îl constituie Coloana din piatră dispusă pe un platou din gresie situat în capătul ALEII.

Coloana având o înălțime de 4 metri și o grosime de 0,80 metri (amintind de Coloana lui Brâncuși, simbol al legăturii eterne dintre Pământ și Cer), este cuprinsă în partea de sus de o coroană de lauri sculptată sub care se află cele două medalioane turnate în bronz:

- STEAUA ROMÂNIEI MARI;
- Decorația „CRUCEA DE RĂZBOI”

Tot pe fațada Coloanei se poate citi inscripția:
„RECUNOȘTINȚĂ EROILOR NEAMULUI ROMÂNESC ȘI DELEGAȚIEI
TUTUROR EROILOR FRANCEZI DE SUB COMANDA GENERALULUI
BERTHELOT CARE ȘI-AU VĂRSAT SÎNGELE PENTRU VISUL
NOSTRU MILENAR, UNIREA CEA MARE

ÎN NUMELE PREȘEDINTELUI ȘI GUVERNULUI FRANCEZ SE
DECERNEAZĂ – CRUCEA DE RĂZBOI – ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI”

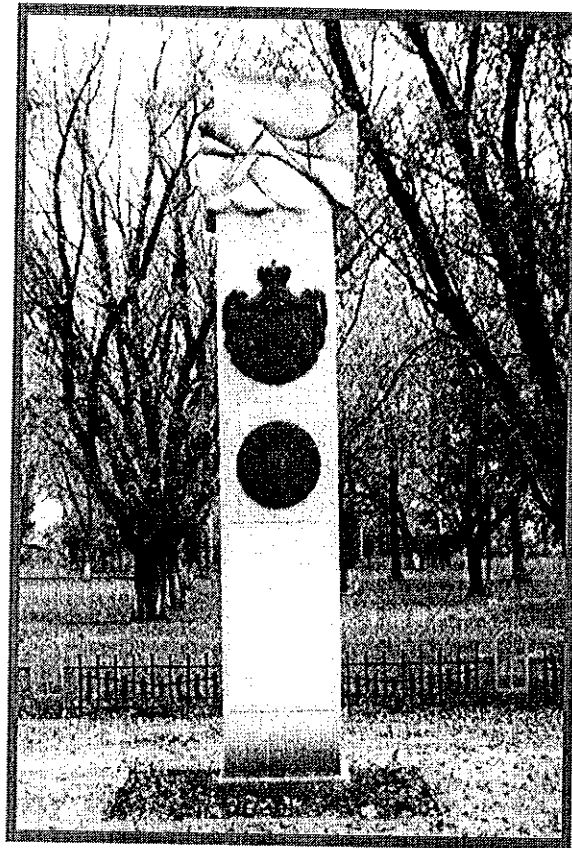
Pe placa din spatele Coloanei sunt amintiți inițiatorii și sponsorii.

Inaugurarea acestui monument la 6 august 1998, amintea parcă de ceremonialul de pe platoul „La Răzoare” din urmă cu aproape 80 de ani.

Ca și atunci, momentul inaugural a fost onorat de înalte oficialități franceze și române. Din nou fanfara militară a intonat „Marseillaise” și de data aceasta și „Deșteaptă-te române”. O mulțime la fel de entuziastă a asistat la discursuri emoționante.

Reprezentantul delegației franceze, col. GERARD BIEUVILLE, profesor la Școala Superioară de Război din Paris (alături de care s-a aflat lt. col. GERARD PLANET, atașat militar) a elogiat în cuvântul său prietenia franco-română, iar dl. Ștefan Cucu, Președintele UVRUV a sintetizat în discursul său semnificația acestui moment: „Astăzi se inaugurează și se sfințește Monumentul ridicat în memoria Mareșalului Joffre și a lui Napoleon al III-lea. Pentru prima oară, în timpul zbuciumatei noastre istorii, după aproape un secol, noi, astăzi, aducem un omagiu pentru gestul adevărat frățesc prin care suntem strâns legați de poporul frate, francez, care atât la bine cât și la nevoie, a fost alături de noi. Monumentul ridicat la Mărășești, în orașul în care în 1920, Mareșalul Joffre a adus un omagiu deosebit prin recunoașterea eroismului soldaților români, dovedit în lupta împotriva invadatorilor României, și pentru a cărei victorie orașul Mărășești a fost decorat cu medalia „CRUCEA DE RĂZBOI”, reprezintă un simbol al prieteniei româno-franceze. El va mai aminti prin statueta lui Napoleon al III-lea, din acest complex monumental, de ajutorul acordat de Franța poporului român în lupta sa pentru Unire”.

*

Căminul în Ardeal și Bucovina

Joi 19 August 1920

UNIVERSUL

LEONID CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMA STIRI DIN LUMEA INTREAGA
TELEGRAFICE SI TELEFONICE

Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11
TELEFON: DIRECTIA 1372 REDACȚIA 298 ADMINISTRATIA 1371

STELIAN IOPESCU

MAREȘALUL JOFFRE

1.000.000.000 de franci... (text continues)

Discordul aliaților

1.º consiliul ruso-polon... (text continues)

Operațiunile ruso-polone

Bătălia de la Varsovia... (text continues)

PARLAMENTUL

Sedințele de la 17 August

C A N A D E R A

Președintele de ședință... (text continues)

Istoric privind datele premergătoare decorării Mărășeștiului

Marti, 17 august 1920 - Președintele Comisiei Interimare anunța în Parlament sosirea în țară a Mareșalului Joffre. Același lucru îl face și Ministrul de Interne Argentoianu, care dă și explicațiile necesare privind necesitatea trecerii Mărășeștiului de la comună rurală la comună urbană.

Miercuri, 18 august 1920 - Ora 8 dimineața: „Sosește în țară Mareșalul Joffre pentru a remite M.S. Regelui Ferdinand I, gloriosul Rege al tuturor românilor, Medalia Militară, cea mai de seamă decorație de război franceză, precum și a decora cu CRUCEA DE RĂZBOI orașul București... și orașul Mărășești, glorioasa barieră de care s-au sfârșit supremele atacuri inamice”.

Joi, 19 august - Ministrul de Externe, Take Ionescu, oferă Mareșalului un dejun la care participă toți miniștrii Guvernului și alte persoane oficiale. La ora 17 se decorează orașul București, în Parcul Carol. Seara, dineu de gală la Palatul Regal. Apare ziarul UNIVERSUL (document istoric) care, pe o pagină întreagă, punctează toate aceste evenimente:

MĂRĂȘEȘTII COMUNĂ URBANĂ.

La redeschiderea Camerelor, se pune la vot Proiectul de Lege prin care comuna rurală Mărășești este ridicată la rangul de comună urbană. Stema orașului s-a hotărât să fie Arhanghelul Mihail cu inscripția:

„Pe aici nu se trece!”

Să nu uităm că alegerea ARHANGHELULUI MIHAIL drept protector spiritual și propunerea de a constitui Stema Orașului Mărășești aparține Parlamentului României, prin ședința extraordinară din 19 August 1920. Nu a fost o simplă dorință la, întâmplare, ci, însemnătatea Arhanghelului Mihail este că simbolizează Apărătorul, el fiind Voievodul Oștilor Cerești, care poartă într-o mână sabia de foc, iar în cealaltă cântarul dreptății, așa cum este immortalizat și pe cupola exterioară a Mausoleului Neamului de la Mărășești.

Proiectul de Lege a fost depus de către Ministrul Take Ionescu. Ministrul Argentoianu sublinia că este necesară o asemenea discuție deoarece: „Aceasta, pentru că decretul Preșidentului Republicii Franceze vorbește despre ORAȘUL MĂRĂȘEȘTI”. „Acest proiect a fost depus și votat astăzi chiar de Cameră în vederea solemnității decorării acestui oraș de către Mareșalul Joffre”.

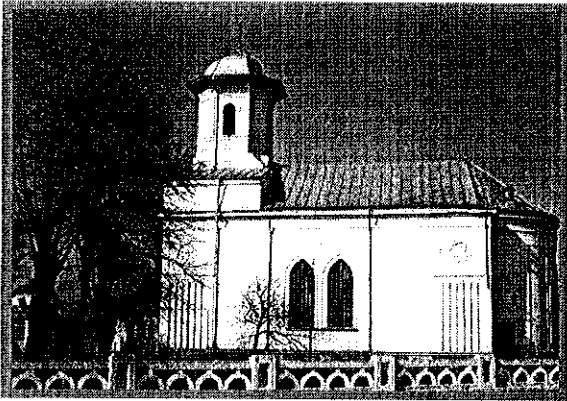
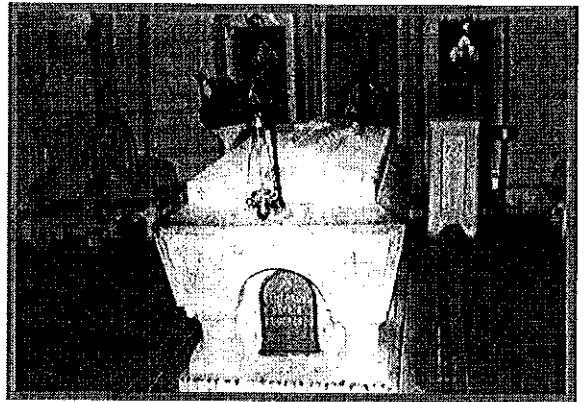
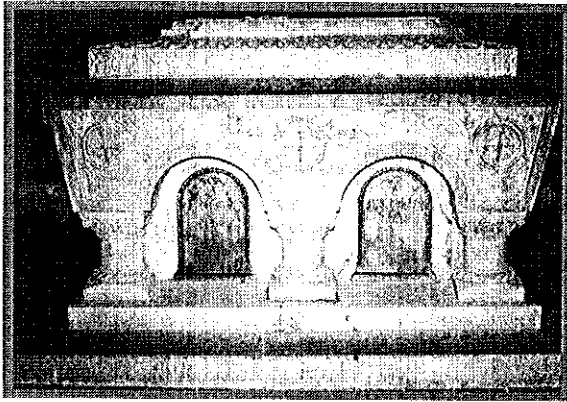
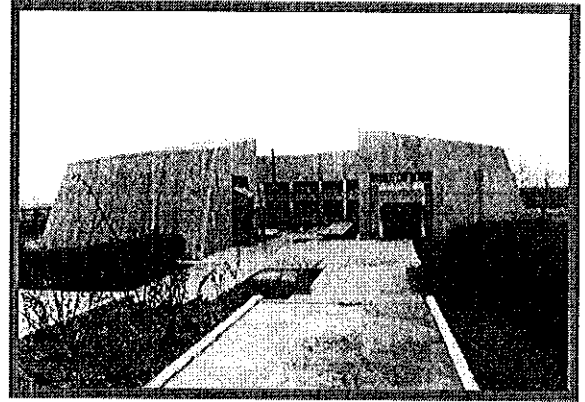
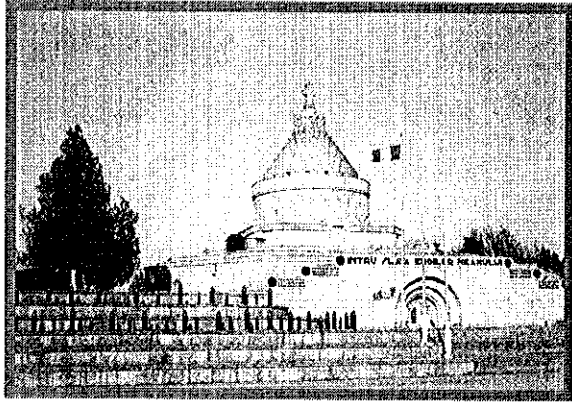
Vineri, 20 august 1920 - Ședința solemnă a Parlamentului țării unde a fost sărbătorit Mareșalul.

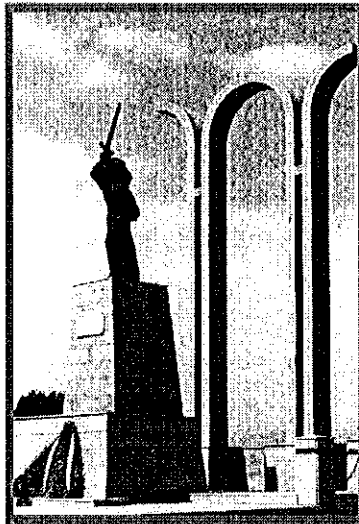
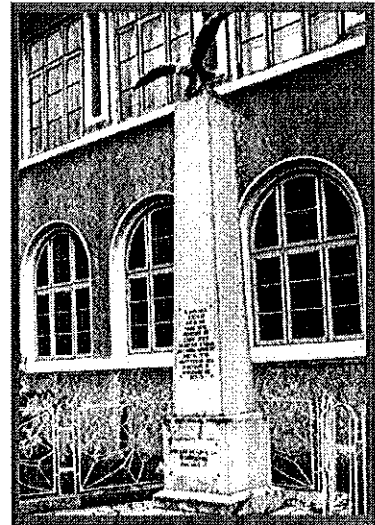
Sâmbătă, 21 august 1920 - Excursie la Sinaia

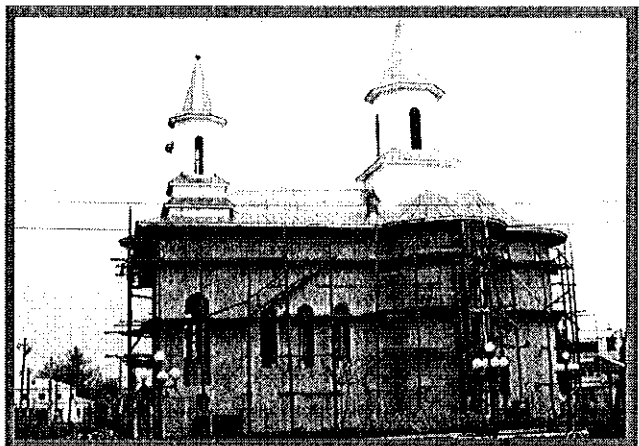
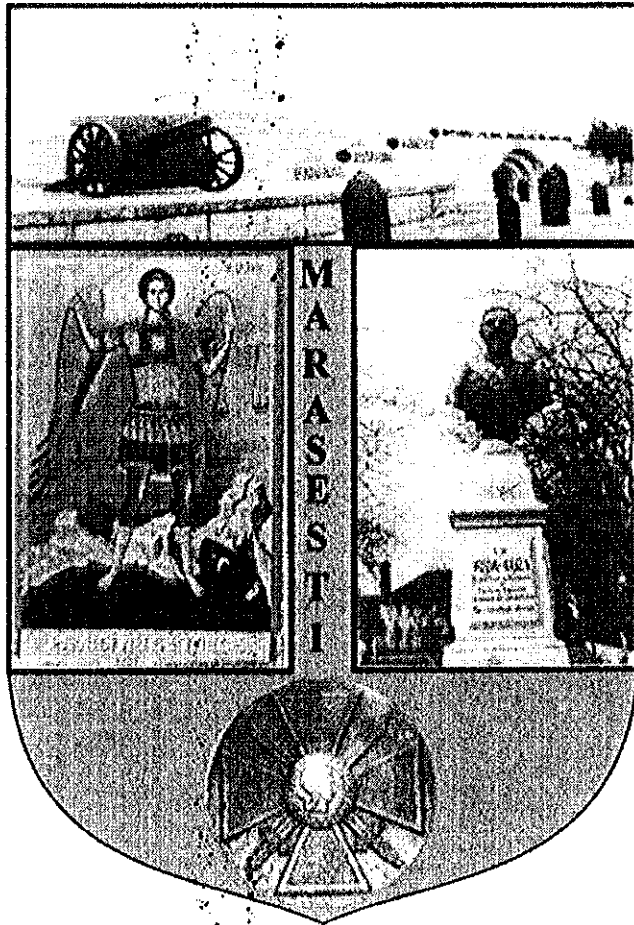
Duminică, 22 august 1920 - Încă de dimineață pornește spre Mărășești „ilustrul Mareșal cu suita, cu trimișii Suveranului și cu reprezentanții autorităților, ai Presei etc.”, unde va avea loc SOLEMNITATEA DECORĂRII

EROICULUI ORAȘ CU CRUCEA DE RĂZBOI Medalia este primită în numele orașului de către primarul Gheorghe U. Negropones.

*

REMEMBER

În calitate de Șef al Marelui Cartier General, Mareșalul JOFFRE decide trimiterea în România a unei Misiuni Militare Franceze (1600 de membri sub conducerea Generalului Henri Mathias Berthelot, în octombrie 1916, cel care avea să fie denumit de către soldații români, atât de sugestiv „Tata Berteleu”! Unul dintre membrii Misiunii, medicul Gabriel Adain, îl descrie cel mai bine pe Generalul Berthelot în îndemnul adresat soldaților francezi: „**în 1917, unui român victorios, francezul îi va spune luându-și rămas bun: Nu-mi știam decât una, dar aveam să aflu două patrii: Franța și apoi România**”.

Pe 21 Mai 1917 mareșalului Joffre i se decenează titlul de „*Cetățean de Onoare al României*” și „*Ordinul Mihai Viteazul*”. Iată de ce prezența Generalului JOFFRE în România pentru a decora Mărășeștiul capătă un plus de greutate. Pe 20 August 1920, Mareșalul exclama: „*Mă închin cu un pios respect în fața glorioasei amintiri a Generalului Grigorescu și salut în numele Armatei Franceze pe Eroii români căzuți pe acest câmp de onoare*”.

Invadarea Franței și ocuparea Parisului în mai-iunie 1940 de către trupele hitleriste a stârnit revoltă și durere în rândul românilor. De neuitat rămâne descrierea făcută de Gheorghe Moisă, fost ofițer, prizonier și deținut politic: „în mai 1940 mama, care nu avea mai mult de patru clase primare, când a auzit nenorocirea care s-a abătut asupra Franței, a arborat doliu și a plâns atât de mult, că nu știam cum s-o liniștim. **Vai săraca Franța, vai de poporul francez !**, se tot tânguia, știind de la tatăl meu, căzut la datorie în Primul Război Mondial că Franța ne e soră”.

În amintirea acestor mărețe evenimente, demne de Cartea de Aur a oricărui popor, spre cinstirea deopotrivă a Mareșalului JOFFRE, a Generalului Berthelot și a împăratului Napoleon al III-lea pentru sprijinul acordat Unirii din 1859 s-a inaugurat la 6 August 1998 MONUMENTUL II JOFFRE în parcul cu același nume din orașul Mărășești, iar pe 8 Noiembrie 2001, Orașul-Erou, a avut deosebita onoare de a decerna titlul de **CETĂȚEAN DE ONOARE, PREȘEDINTELUI FRANȚEI; EXCELENȚA SA, DOMNUL JAQUES CHIRAC**, ambasadorului Franței la București, Domnul Pierre Menat și atașatului militar francez, Domnul Ernest Segura.

Nu poate fi uitată nici Misiunea Sanitară Franceză d’Harcourt, compusă din 104 medici, din care 60 chirurgi, mulți dintre ei căzând eroic pe câmpurile de luptă ale Mărășeștiului în August 1917.

Tot ca o dovadă a relațiilor strânse dintre Franța și România este și vizita tăcută pe 13 Mai 2000 de un grup de 160 tineri ofițeri din Jandarmeria Franceză, care aducea omagiul lor Mareșalului JOFFRE, în fața MONUMENTULUI II JOFFRE din Mărășești, ridicat aici prin grija și cu sprijinul substanțial al președintelui Uniunii Veteranilor din România, domnul Ștefan Cucu și al Generalului (R) Petru Corneliu Nechita.

*

Eroii francezi și români cinstiți de ambasadorul Franței

Prezent în Vrancea, cu ocazia festivităților de aniversare a Unirii de la 24 ianuarie 1859, ambasadorul Franței în România, Excelența Sa ***Philippe Etienne***, a efectuat o scurtă vizită în orașul Mărășești la monumentul închinat eroilor români și francezi de sub comanda generalului ***Berthelot***, care și-au jertfit viața pentru realizarea Unirii celei Mari. Aici, înaltele oficialități au fost întâmpinate de veterani de război, copii și elevi, oficialități locale. Excelența Sa a depus o coroană de flori în memoria ostașilor căzuți la datorie și s-a recules câteva momente. Ambasadorul Franței a fost însoțit de locotenent-colonelul ***Jean-Pierre Fontaine***, atașat militar în cadrul Ambasadei, și de maiorul ***Dumas Thierry***, din cadrul Statului Major Francez. De asemenea, la monumentul eroilor din Mărășești au depus coroane de flori, vicepreședintele Consiliului Județean, ***Mircea Diaconii***, deputatul ***Cătălin Popescu***, subprefectul ***Nicolae Mărculescu***, precum și reprezentanți ai veteranilor de război. Copiii prezenți la manifestare, au cântat „*Marseillesa*” și „*Deșteaptă-te române*”. Ambasadorul ***Etienne Philippe*** a fost deosebit de încântat de primirea avută și i-a aplaudat deschis pe copii. „*Sînt foarte bucuros și emoționat că mă aflu aici, pentru a cinsti memoria ostașilor francezi și români. De aceea, pentru mine este o zi călduroasă, cu toate că este frig afară. Este pentru prima dată când mă aflu la dumneavoastră și sîni impresionat de ce am văzut*”, ne-a declarat în exclusivitate, Excelența Sa, ***Philippe Etienne***, Ambasadorul Franței. După aceea, ***Philippe Etienne*** a vizitat Mausoleul de la Mărășești, unde a depus, de asemenea, o coroană de flori și a semnat în cartea de onoare.

*

OAMENI CE-AU CONDUS DESTINELE URBEI

PRIMARII începând cu 1900 (în, ordine alfabetică):

Balaban Emil (inginer), Chiriș Aurel, Ciontu Ion, Codrea ..., Crețu Ion, Drăgoi Dumitru, Damian Gheorghe, Gresoiu Ion, Ghimpu Paul, Ionescu (farmacist), Ionescu Ilie, Mateescu ..., Manoliu Niță, Mihail Gheorghe, NEGROPONTES U. GHEORGHE, Paraschiv Gafta, Pleșiță Mihai, Răileanu Virgil (profesor), Stoica ..., Topșa Ionel, Țiplică Ștefan, Iancu Vasiliu (profesor), Vasiliu Ion, Vasiliu Alexandru, VASILIU NIȚĂ, Zaharia Doru, BRAȘOV EMILIAN.

DIRECTORII FABRICII CHIMICE MĂRĂȘEȘTI:

Până la 1900: KÖNIK (de origine austriacă)
Începând cu 1900: Săveanu Nicolae, Chirculescu Nicolae (companie privată: LOBEL UND HEIZ, care se transformă în F. de prod. chimice Mărășești - 1901) NEUMAN (ing.) 1920-1938, Haba (ing.) 1938-1940, Manoliu 1940-1950, Yana Eftemie 1950-1952, Mușceleanu I. 1952-1954, Dubac D. 1954-1955, Popa Dumitru (ing.) 1955-1961, Dumitrache Gheorghe 1961-1963, Enache D. (ing.) 1963, Măreș Cornel (ing.) 1963-1979, Suzma Gheorghe (ing.) 1979-1982, Mocanu Dumitru (ing.) 1982-1989, Turcu Toader (ing.) 1989-1992, Radu Petrică (ing.) 1992-1994, Popescu Gheorghe (ing.) 1994-1995, Mocanu Iulian (ing.) 1995-2003, Podaru din 2003.

PREȘEDINȚII COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE:

Greco Gheorghe 1959, Ciontu Ion 1959-1962, Staicu Ion 1962-1965, Viădescu Virginia 1965-1967, Popa Ion 1968-1970, Cîmpeanu Liviu 1971-1973, Sava Dumitrache 1973-1976, Cristea ...1976, Costea Elena 1978-1980, Baclov Gheorghe 1981-1986, Lazăr Paraschiv 1987, Apostu Nina 1988-1990, Rașcu (perioada lichidării).

*

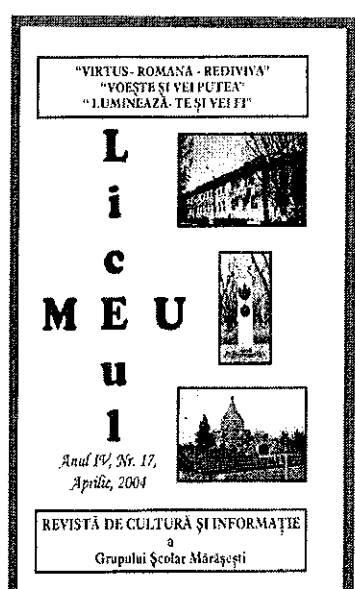
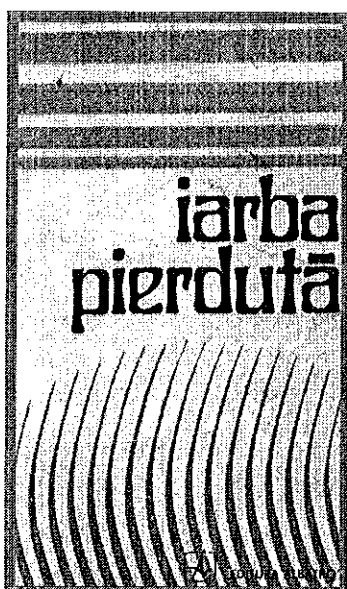
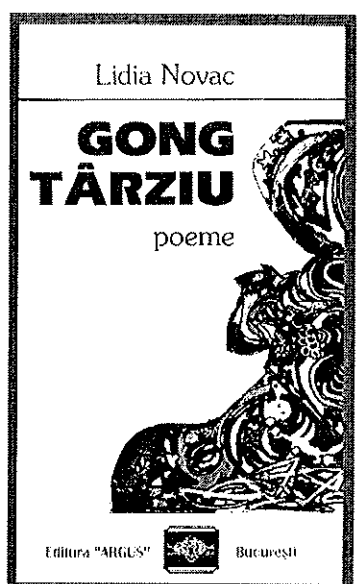
VIAȚA CULTURALĂ

Începând din 1920, când Mărășeștiul primește oficial statutul de oraș și, mai ales, o dată cu înfăptuirea României Mari, se creează premisele unor puternice manifestări culturale. Orașul începe să fie vizitat tot mai des de turiști, de personalități marcante ale țării și de reprezentanți ai Curții Regale. Se face simțită o remarcabilă viață spirituală, impulsionată de intelectualitatea venită în urbe formată din învățători, preoți, funcționari de la primărie și de la celelalte instituții și societăți nou înființate în oraș. Se organizează serbări grandioase, manifestări de cinstire a zilelor comemorative și aniversative, activități de promovare a culturii generale, istorie, educației și moralei etc. cu ajutorul celor doi preoți și a învățătorilor de la cele trei școli.

Din 1920, în holul Școlii de Fete, ființează biblioteca care va purta numele eroului anului 1917, general Eremia Grigorescu, bibliotecar fiind învățătorul Vâlcu. În același loc, în 1931, preotul Scarlat Dumitriu va pune bazele Căminului Cultural cu denumirea generalului de mai sus. Pe ruinele unui vechi han, devenit mai târziu grajdul taurului comunal, iar din 1997 sală de ședințe a Consiliului Local, va prinde contur prima Casă de Cultură orășenească. Aici va activa un cor de adulți cu repertoriu folcloric românesc condus de profesorul și veteranul de război, Simion Valerian, un teatru popular cu elevi, un ansamblu de dansuri recunoscut în toată țara și multe alte activități cultural-artistice.

În 1978 se pune piatra de temelie a Casei Științei și Tehnicii pentru Tineret, astăzi CASA DE CULTURĂ „EMANOIL PETRUȚ”, care va fi pusă în funcțiune oficial în 1984 și va aparține până în 1989 de fosta UTC. În 1990 va fi preluată de BTT, iar în 1992 patrimoniul va trece în proprietatea Primăriei orașului Mărășești. Prin Hotărârea Consiliului Local din 2001, la inițiativa Casei de Cultură, instituția se va înnobila cu numele marelui actor de teatru și cinema, Emanoil Petruț, fiu al orașului Mărășești.

*

ROMANIA
JUDETUL VRANCEA
PRIMĂRIA
SI CONSILIUL LOCAL AL
ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

DIPLOMĂ DE VENERAȚIE

Se conferă Teninului Teanului.....

din
depozitului al vîrtăților strămoșești descoperite sub sceala libertății, dreptății și
demnității naționale, pentru salvarea la viață a memoriei celor trecuți în viață.

Emilian Buzor
PRIMARUL ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

8 NOIEMBRIE 2001

JURNALUL de MĂRĂȘEȘTI

Bilunar de informație și opinie
Redactor șef: C. GHINȚĂ

Hrubica: "La început de drum..."

... (text) ...

MĂRĂȘEȘTI un oraș între marelle și decaderă

... (text) ...

ROMANIA
JUDETUL VRANCEA
PRIMĂRIA
SI CONSILIUL LOCAL AL
ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

DIPLOMĂ DE RECUNOȘTINȚĂ

Se conferă Teninului Teanului.....

din
depozitului al vîrtăților strămoșești descoperite sub sceala libertății, dreptății și
demnității naționale, pentru salvarea la viață a memoriei celor trecuți în viață.

Emilian Buzor
PRIMARUL ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

8 NOIEMBRIE 2001

JURNALUL de MĂRĂȘEȘTI

Nr. 25 Bilunar de informație și opinie
Redactor șef: Constantin GHINȚĂ

Motto: "Hrubica nu e obligatorie, obligatorie e lupul"

RESPECTĂM VALORILE TRADIȚIONALE JURNALUL DE MĂRĂȘEȘTI prezintă înființarea COMITETULUI DE INIȚIATIVĂ ȘI SPIRIJIN AL ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

Începând cu 1 August 2000

... (text) ...

ROMANIA
JUDETUL VRANCEA
PRIMĂRIA
SI CONSILIUL LOCAL AL
ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

DIPLOMĂ DE RECUNOȘTINȚĂ

*Se conferă Teninului CUCU ȘTEFAN, fiul de CETĂȚEAN-DE
ONOARE AL ORAȘULUI - EROU MĂRĂȘEȘTI, pentru merite deosebite în*
activitatea Teninilor Sale față de viața culturală, artistică și științifică a țării
"INTRU SLAVA EROILOR NEAMULUI ROMĂNESC"

Emilian Buzor
PRIMARUL ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

8 NOIEMBRIE 2001

JURNALUL DE MĂRĂȘEȘTI
Nr. 25 Bilunar de informație și opinie
Redactor șef: Constantin GHINȚĂ

COMITETUL DE INIȚIATIVĂ ȘI SPIRIJIN AL ORAȘULUI MĂRĂȘEȘTI

Începând cu 1 August 2000

... (text) ...

... (text) ...

... (text) ...

... (text) ...

... (text) ...

... (text) ...

In numele inițiatorilor,
Redactor șef
Constantin Ghință

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ JUDEȚUL MARGHETIN

... (text) ...

Congresul Atleților din România

ASFINȚIT

ODĂ

AGUREI

NOPTA IUBITĂ

ALTECINTA

COMITETUL DE INITIATIVĂ ȘI SPRIJIN
MARGHETIN

... (text) ...

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ
MARGHETIN

... (text) ...

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ
MARGHETIN

... (text) ...

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ JUDEȚUL MARGHETIN

... (text) ...

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ
MARGHETIN

CONTRAST DE SPONSORIALITATE

... (text) ...

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ
MARGHETIN

... (text) ...

COMITETUL DE SPRIJIN ȘI INITIATIVĂ
MARGHETIN

CSJ JUDEȚUL MARGHETIN

... (text) ...

EVENIMENTE ISTORICE, CULTURAL-ARTISTICE, SOCIALE

Anual

- la 6 august: Ample manifestații naționale la MAUSOLEUL NEAMULUI
- manifestările revistei de istorie și artă CLIO (din 2000, Parada revistelor școlare județene, astăzi la a III-a ediție) care se țin la Casa de Cultură
- SALONUL LITERELOR VRÂNCENE, astăzi la cea de-a patra ediție, festival de literatură organizat de Casa de Cultură
- 5 premii în nume personal:
 - a. Premiul Constantin Vlase – pentru cel mai bun elev al liceului din clasa a XII-a;
 - b. Premiul Emănoil Petruț – inițiat de fratele actorului, Georget Petruț, pentru tinerii actori din trupa de teatru de amatori a Casei de Cultură;
 - c. Premiul Mircea Deliescu – acordat de soția regretatului dramaturg, Sanda Deliescu, pentru cei mai buni recitatori ai Casei de Cultură;
 - d. Premiul Magdalena Stelea – acordat de inginerul Nelu Stelea, pentru cele mai reprezentative talente ale urbei cu o situație materială grea;
 - e. Premiul Constantin Ghiniță – pentru poezie
- 6 august: sărbătoarea ZILELOR ORAȘULUI ISTORIC MĂRĂȘEȘTI, pe perioada a 3 zile
- 8 noiembrie: manifestările Patronului Spiritual „Arhanghelul Mihail”

1976

se înființează Cenaclul Literar „POESIS”, care se va transforma în 1997 în Cenaclul Arțelor „DOR DE EMINESCU”, condus de poetul Constantin Ghiniță

- 1998 - 6 august: inaugurarea MONUMENTULUI II JOFFRE din parcul central al oraşului cu acelaşi nume, ridicat prin grija şi cu sprijinul substanţial al Uniunii Veteranilor de Război din România, reprezentată de colonel (r) Cucu Ştefan, preşedinte şi general (r) Nechita Corneliu Petru, vicepreşedinte
- apare „JURNALUL DE MĂRĂŞEŞTI”, cu sediul la Casa de Cultură, pe o perioadă de 2 ani şi jumătate, redactor-şef Constantin Ghiniţă
- 1999 - la iniţiativa „Jurnalului de Mărăşeşti” se înfiinţează COMITETUL DE SPRIJIN ŞI INIȚIATIVĂ al oraşului Mărăşeşti, cu sediul la Casa de Cultură, preşedinte inginer Constantin Vlase
- începând cu acest an se editează cele 3 reviste şcolare locale:
- a. Revista de istorie şi artă CLIO, condusă de profesor Aurel Neculai de la Şcoala Nr. 1;
 - b. LICEUL MEU, revistă condusă de profesor Carmen Bostan de la Grupul Şcolar Industrial;
 - c. BUCURIA COPILOR, îngrijită de învăţătoarea Jenica Zaharia, Şcoala Nr. 1;
- Toate cele 3 reviste vor găsi un benefic sprijin la Casa de Cultură „Emanoil Petruţ” Mărăşeşti
- 2000 - 13 mai: trecerea prin Mărăşeşti a unui grup de 160 de tineri ofiţeri ai Jandarmeriei Franceze, care depunând coane de flori la Monumentul II Joffre, într-o amplă manifestare locală, au dorit să aducă omagiul lor Mareşalului Joffre, cel care înmâna la 20 august 1920 oraşului-erou Mărăşeşti „CRUCEA DE RĂZBOI” franceză
- 21 octombrie: trece pe la Mausoleu Carul Sfinţit de Drapelul de luptă şi sabia lui Ştefan cel Mare şi Sfânt
- 2001 - 30 octombrie: gara Mărăşeşti – moment festiv şi emoţionant în acelaşi timp prilejuit de sărbătorirea a 120 ani de la inaugurarea dării în folosinţă a primei căi ferate, pe ruta Buzău-Mărăşeşti, realizată de ingineri români
- 8 noiembrie: este repus în drepturi Patronul Spiritual al oraşului Mărăşeşti „Arhanghelul Mihail”, stabilit ca stemă a urbei în şedinţa extraordinară a parlamentului ţării din 17 august 1920. Atât în plan local cât şi judeţean şi naţional această sărbătoare va fi considerată cea mai mare din istoria localităţii

- Mărășeștiul este declarat pentru o perioadă de 3 ani ZONĂ DEFAVORIZATĂ

2002 se înființează Grupa Veteranilor de Război aparținând de UVRUV sub titulatura de „Eremia Grigorescu”, președinte fiind ales Poponete Năstase

2003 - Consiliul Local aya să hotărască ziua de 6 august, ca ZIUA ISTORICĂ a orașului Mărășești, când anual se va cinsti prin ample manifestări

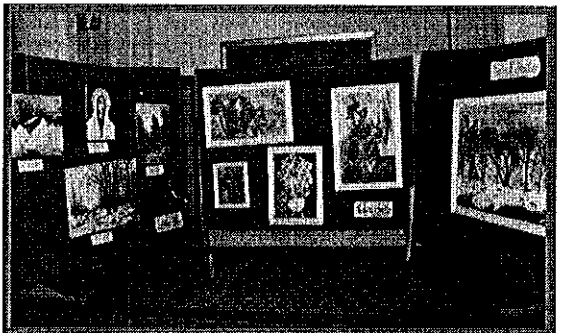
- Casa de Cultură „Emanoil Petruț” la inițiativa UVRUV hotărăște împreună cu Primăria orașului să înființeze la sediul ei MUZEUL VETERANULUI ROMÂN, în premieră pe țară

- tot în acest an generalul Nechita, împreună cu veteranii și Casa de Cultură, propune strângerea de semnături pentru un memoriu care va fi trimis Ambasadei Franceze la București și președintelui Franței, privind înfrățirea orașului Mărășești cu unul similar din Franța

- de asemenea se propune realizarea CĂRȚII DE AUR a orașului Mărășești, pentru anul 2004, de care se va ocupa Primăria în colaborare cu Casa de Cultură

- tot pentru anul 2004, luna noiembrie, colectivul Casei de Cultură cu sprijinul material al Primăriei și Consiliului Local va scoate în premieră PRIMA MONOGRAFIE completă a orașului Mărășești.

*

PE AICI AU TRECUT:

Alecu Russo, M. Sadoveanu, N. Iorga, S. Mehedinti, Duiliu Zamfirescu, Al. Vlahuța, Theodor Aman, actorul Ion Lupescu, ing. Anghel Saligny, arh. Ion Mincu, C. Olăhescu Ascanio, Gh. Aslan, Anibel Teodorescu, Ovidiu Denușianu, C. Giurescu, Garabet Ibrăileanu, C. Bogdan Duică, D. Caian, I.M. Rașcu, Al. Sahia, Cezar Petrescu, George Vrața etc.

23 aug. 1944 - Dr. Petru Gróza, Gheorghe Gheorghiu-Dej, C. I. Parhon, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe-Maurer, Dumitru Colin, Gh. Vlădescu-Răcoasa

1966 și 1967 - Nicolae Ceaușescu

OAMENI, DESTINE, PERSONALITĂȚI

CARE S-AU NĂSCUT, CARE AU TRECUT SAU CARE ȘI-AU PUS AMPRENTA ÎN VIAȚA URBEI

Constantin Argeșanu – n. Focșani, general colonel, combatant în luptele de la Mărășești;

Decebal Gabriel Bacinschi – inginer constructor, om politic, primar al Municipiului Focșani, fiu al Mărășeștiului;

Bărbulescu B'Arg – grafician;

Henri Mathias Berthelot - general, comandantul misiunii militare franceze compusă din 1600 de membrii, care au acționat pentru instruirea și reorganizarea Armatei Române, contribuind la victoriile de la Mărăști, Mărășești și Oituz;

Brașov Emilian - viceprimar în două legislaturi și primar din anul 2000, cu multă grijă față de soarta orașului. În timpul lui (2001) are loc cea mai mare sărbătoare susținută vreodată pe teritoriul Vrancei, la Mărășești: Manifestările Patronului Spiritual al Mărășeștiului „Arhanghelul Mihail”, cu participarea Ambasadei Franței la Mărășești și când, tot pentru prima dată, se cinstesc oameni marcantți din țară și străinătate, fiind onorați cu titlul de „Cetățean de Onoare al Orașului-Erou Mărășești”, printre care și actualul Președinte al Franței;

Dediu Dumitru – diplomat;

Dumitrescu Bușulenga Zoe - bunicul dinspre mamă a fost preot la

Mărășești;

Constantin Ghiniță - poet, publicist, participant activ la viața orașului. Redactor la Ziarul „Milcovul Liber”, la „Jurnalul de Mărășești” până în 2001, secretar de redacție la „Amfitrion”, „CLIO”, „Liceul Meu”, „Oglinda literară”. Membru fondator al Ligii Scriitorilor Vrânceni. Director al Casei de Cultură „Emanoil Petruț” din Mărășești, conducătorul celui mai important ceneclu județean, înființat la Mărășești în 1976 (POESIS, DOR DE EMINESCU). Volume publicate: Chemarea Scorpionului – 1990, Evanghelia a V-a – 1996, Nunta continuă și Psalmi – 2003;

Grăjdeanu Adrian – n. 20.01.1945, Mărășești - publicist, redactor Radio Iași;

Joffre Joseph - Mareșal francez, comandantul suprem al Armatei Franceze în Primul Război Mondial. Acordă în numele Președintelui Franței, la 22 August 1920, medalia CROIX DE GUERRE, Orașului-Erou Mărășești;

Traian Kogălniceanu - primul deputat muncitor ales în Parlamentul României în 1948;

Mircea Melnic - operator film documentar (n. 02.05.1937, Mărășești);

Napoleon al III-lea - împărat al Franței care a sprijinit Unirea Principatelor Române;

Nechita Corneliu Petru - general în rezervă, președinte UVRUV, zona Moldova, decorat de Guvernul Francez, suflet nobil care a contribuit substanțial la ridicarea Monumentului II JOFFRE din Parcul cu același nume din Mărășești;

NEGROPONTES GH. ULISSES - primar în perioada anilor 1920, deținător a peste 42.000 ha pământ, cel care împrumută țărani din Mărășești cu pământ la îndemnul lui Cuza, care donează pământ pentru ridicarea Mausoleului Neamului, precum și o sumă de bani foarte mare pentru acea vreme, pentru ridicarea lui. Decorat de Franța cu LEGIUNEA DE ONOARE;

Nica Alexandru - doctor docent la Institutul de Fizică Atomică București;

Nica Gheorghe - ofițer superior care a luptat la Tatra;

Ionel I. Nistor - n. 15.07.1936 la Mărășești, ing. agronom, ziarist, redactor șef și director al ziarului județean Milcovul;

Mircea Novac - scriitor și publicist (10.12.1927, Mărășești, unul din cei mai prolifici prozatori (peste 25 romane) și care poate intra în Cartea Recordurilor (peste 300 de porturi străbătute și navigator pe toate mările și oceanele lumii);

Nicolae Otrocol - regizor de film documentar (n. 29.08.1919, Mărășești);

Emanoil Petruț - actor de teatru și film (n. 8.02.1932, Mărășești);

Virgil Răileanu – profesor de limba și literatura română, om de cultură, eseist, unul dintre cei mai activi colaboratori ai Casei de Cultură;

Paul Sava - regizor și actor (n. 22.01.1922, Mărășești). Din anii '70 trăiește în Canada. Actor a jucat la Lucia Sturdza Bulandra. Fiul lui Sava Neculai – deputat de Vrancea, mama a ținut o cafenea în fața Casei de Cultură unde era și casa părintească; frate geamăn cu Petru Sava, medic la Colțea, amândoi frații

botezați de farmacistul Petre Ionescu din Mărășești. Un ultim descendent în Mărășești: Sava Tudose fost poștaș, văr primar cu Paul Sava;

Haret Spiru - născut în 1851, părinții se trag din Rateșul lui Haret, savant, Ministru al Învățământului;

Tătărăscu Sanda - soția lui Ulisse Gh. Negropontes și fiica Primului Ministru Liberal Gheorghe Tătărăscu;

Nicolae V. Turcu - doctor docent la Facultatea de Istorie și Filozofie din Iași;

Traian Vasiliu - actor;

Nicolae Velican - doctor docent la Facultatea de Fizică din Iași;

Constantin Vlase - fiu al orașului Mărășești, președintele Comitetului de Sprijin și Inițiativă, unul dintre sprijinatorii de nădejde și de implicare în viața orașului;

Măria (Măriuca) Zaharia - eroina Primului Război Mondial (n. 1905 la Pădureni);

Misiunea Sanitară Franceză D'Harcourt - compusă din 104 medici, din care 60 chirurgi. Unii dintre ei au căzut eroic în luptele de la Mărășești;

*

*

*

COLOFON

CARTEA DE AUR

Lucrare selectivă cuprinzând file din istoria de la începuturi până astăzi a Eroicului Oraș Mărășești, cu un cuvânt înainte semnat de

EMILIAN BRAȘOV,

primarul în funcțiune la data apariției acestei prețioase și necesare opere de reparație morală, prin contribuția căruia această lucrare a reușit să prindă viață; cu o prefață colectivă alcătuită de onorabilii noștri Veterani:

POPA ION, POPONETE NĂSTASE,
DURNESCU ION și STAICU GH. ION,

inițiatorii de drept și purtătorii de grijă al acestui Model - Oglindă care să rămână pildă urmașilor;
vede lumina tiparului cu deplina înțelegere și bunăvoință a editorului

ION IVAN

cu dăruirea profesională a tehnoredactorului

IONUȚ ONCIOIU

și sub îngrijirea redactorului responsabil de carte,

poetul Constantin Ghiniță.

*

Documentația, strânsă cu migală pe parcursul a 25 de ani, în vederea realizării Monografiei localității Mărășești și din care s-a făcut selecția pentru cele mai reprezentative pagini în memoria acestui sfânt loc aparține lui Constantin Ghiniță, directorul Casei de Cultură „Emanoil Petruț”.

*

Această lucrare însumează un total de 400 coli de tipar, din care 85 coli scrise cu texte și fotografii și 315 coli albe, pentru însemnările tuturor celor ce, colindând meleagurile noastre, cu ochii sufletului, vor retrăi neuitate clipe culese din aceste locuri devenite istorie, simțind nevoia să-și lase amprenta unor alese sentimente de îndatorare la oprirea în Orașul – Erou Mărășești.

*

La tipărirea CĂRTII DE AUR a orașului Mărășești au lucrat - cu abnegația profesională cunoscută - specialiștii Tipografiei ROLAND, îndrumați de dl Ion Ivan care și-au dăruit cu însuflețire efortul, talentul și ingeniozitatea creatoare: Ștefănescu Vivia, Oncioiu Ionuț

*

Manuscrisele au primit bun de cules la 5 mai 2004 și bun de tipar la lucrarea, în totalitatea ei, fiind terminată astăzi, 22 iunie 2004

*

Tuturor celor care și-au adus contribuția la această binecuvântată lucrare:

- Emilian Brașov, primarul orașului Mărășești,
- Staicu Gh. Ion, Poponete Năstase, Durnescu Ion și Popa Ion¹, neobosiții noștri reprezentanți ai Veteranilor de Război,
- Casa de Cultură „Emanoil Petruț” și
- truditarii întru Artă și Meserie de la ROLAND Focșani,

Cuvenitele mulțumiri și Recunoștința Orașului Mărășești !

¹ POPA ION
POPONETE NĂSTASE

DURNESCU ION

STAIGU GH. ION

- inginer, președintele subfilialei ANVR Mărășești;
- președintele grupei UVRUV Mărășești, căruia i s-a decernat în 2001, titlul de „Cetățean de Onoare al Orașului – Erou Mărășești”;
- colonel în rezervă, veteran din Al Doilea Război Mondial, rănit, decorat cu „Virtutea Militară cl-a II-a”;
- decorat cu „Virtutea Militară cl. a II-a” pentru fapte de arme excepționale pe câmp de luptă pe 21 Aprilie 1945 și cu "Crucea Comemorativă Cehă" în anul 2000.